

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพที่ไม่เหมือนเดิม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

UNRECOVERABLE IMAGE

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2016
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ภาพที่ไม่เหมือนเดิม
โดย อรพิน วาจา
สาขาวิชา ทักษะศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์ ญาณวิทย์ กุญแจทอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัตนวงศ์)
พิจารณาเห็นชอบโดย
..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ ญาณวิทย์ กุญแจทอง)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. อภินันท์ จิตรกร)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ กันจณา คำโสภี)

58901328 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ภาพที่ไม่เหมือนเดิม

นางสาว อรพิน วาจา: ภาพที่ไม่เหมือนเดิม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์
ญาณวิทย์ กุญแจทอง

วิทยานิพนธ์หัวข้อ “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” มีวัตถุประสงค์ เพื่อสะท้อนถึงปัญหาการ
ทารุณกรรมเด็ก ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้โดยการนำภาพของ
เด็กที่ถูกทำลายเสียหาย เช่น การฉีก การขยำ หรือการทำลายอื่นๆ แล้วนำภาพมาประกอบรวมกัน
ใหม่อีกครั้ง ให้มีลักษณะผิดเพี้ยนไปจากภาพเดิมด้วยการสลับตำแหน่งส่วนประกอบของภาพ การรวม
ภาพหลายภาพ การสร้างมิติโดยการซ้อนภาพหลายชั้น เพื่อแสดงถึงความรุนแรงหรือการทารุณกรรม
ต่อเด็กที่ถูกกระทำ สิ่งที่เกิดขึ้นคือความสูญเสียและความร้ายแรง แม้จะพยายามเยียวยารักษาให้
กลับคืนอย่างไรก็ไม่สามารถเป็นปกติเหมือนเดิมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาดแผลที่เกิดขึ้นด้านจิตใจ
ขอบเขตของการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดกับเด็กจาก
การถูกทารุณกรรม 2) ด้านรูปแบบ, รูปทรง งานทัศนศิลป์ 2 มิติ, การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์จาก
การฉีกกระดาษ 3) ด้านเทคนิคสื่อผสม

วิทยานิพนธ์หัวข้อ “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ด้วยสื่อ
วัสดุรูปแบบ 2 มิติ ในลักษณะการปะติดกระดาษจากภาพถ่าย ผลงานต้องการถ่ายทอดความรุนแรง
ความโหดร้ายในการทารุณกรรมเด็ก เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับชมได้รับอารมณ์ความรู้สึกสะเทือนใจ และ
พัฒนาไปสู่การรับรู้ ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว เกิดสำนึกในคุณธรรมจริยธรรมที่ควร
จะพึงมีและปฏิบัติต่อกันในสังคม

58901328 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : UNRECOVERABLE IMAGE

MISS Orapin WAJA: Unrecoverable image Thesis advisor : Professor Yanawit Kunchaethong

Thesis topics " Unrecoverable Image " is intended to reflect the problem of child abuse, which is a problem in today's society. The creation of these works by depicting the image of the child was damaged, such as tearing, crumpling or other destruction, and then composite the images together again to distort the original one by swapping the components of the image, combining multiple images and creating dimensions with multiple images to depict violence or abuse against a child victim. That what is happening is loss and seriousness. Even though healing efforts cannot be reversed, it cannot turn back to normal as well, especially with mental wounds. The scope of the study is divided into 3 parts: 1) Content about the impact on children from being abused. 2) The form, shape, 2D visual art and visual art creations from the torn paper. 3) Mixed media techniques.

Thesis topics "Unrecoverable Image" is the creation of visual art with two-dimensional media in the form of photo paper. These works are used to convey the severity and cruelty of child abuse to stimulate the audience an emotion of emotional and be evolved into perception, recognize the important problems. To be aware of the moral and ethical values that should be observed and treated in society.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด "ภาพที่ไม่เหมือนเดิม" ให้สำเร็จลงได้นั้น ต้องขอกราบ
ขอบพระคุณ ความช่วยเหลือ แนะนำ ทั้งการให้ความรู้ มุมมองทางด้านความคิดคำติชม และแนวทาง
การแก้ปัญหา เพื่อการนำมาใช้สร้างสรรค์ในผลงานวิทยานิพนธ์ จากศาสตราจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง
และอาจารย์ ดร. อภินิภศ จิตรกร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลง
ได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และคณาจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ ชี้แนะ และให้คำสอนต่างๆ ในการเรียนและการสร้างสรรค์
ผลงาน ขอกราบขอบพระคุณ

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา พี่ น้อง และหลานๆ ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขคอยสนับสนุนในทุกๆ ด้าน
ตลอดเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยความรัก ความหวังโย กำลังใจที่มีให้กันและกันตลอดเวลา

ขอขอบคุณเพื่อนครูโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี เพื่อนทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 7 พี่ๆ
น้องๆ และทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน จนข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาแบบสมบูรณ์ ชีวิตที่พบ
กับสิ่งดีงามได้ด้วยน้ำใจจากเพื่อนๆ แม้บางเรื่องราวจะเล็กน้อยแต่คุณค่าที่ได้รับมากพอที่จะทำให้ชีวิตได้
เต็มเต็มความสุข ขอให้สิ่งดีงามต่างๆ ได้เกิดขึ้นกับผู้ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนสืบไป

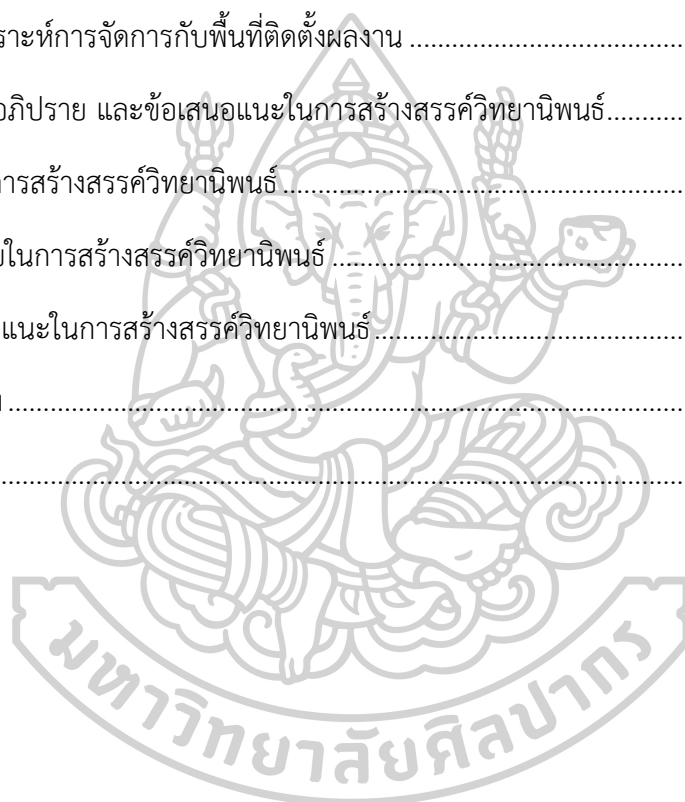
อรพิน วาจา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
สมมติฐานของการศึกษา	2
ขอบเขตการศึกษา	2
ขั้นตอนของการศึกษา	2
วิธีการศึกษา	2
แหล่งข้อมูล.....	3
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า.....	3
บทที่ 2 อิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	4
1. ที่มาของความคิดและแรงบันดาลใจ	4
2. อิทธิพลจากสภาพสังคมที่มีผลกระทบของปัญหาการทารุณกรรมเด็ก.....	4
3. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี	9
4. อิทธิพลจากศิลปิน	10
5. อิทธิพลจากรูปแบบและเทคนิควิธีการทางศิลปะ	17
สื่อผสม.....	17

คอลลาจ	17
บทที่ 3 กำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์.....	20
1. วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	20
1.1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	20
1.2 การสร้างภาพร่าง	22
1.3 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	22
2. ทักษะธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์	22
2.1 เส้น (line).....	22
2.2 รูปทรง (Form).....	23
2.3 น้ำหนัก (Tone).....	23
2.4 พื้นที่ว่าง (Space).....	23
2.5 สี (Colour).....	23
2.6 พื้นผิว (Texture).....	23
3. ขั้นตอนดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงาน ก่อนผลงานวิทยานิพนธ์	23
4. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	34
4.1 การทำภาพร่าง	34
4.2 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์.....	35
4.3 ขั้นตอนการทำลายภาพ	36
4.4 ขั้นตอนการประกอบสร้าง.....	36
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน	41
1. วิเคราะห์ผลงานช่วงการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	41
แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	41
รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน	41
ปัญหาและอุปสรรค	42

แนวทางการพัฒนา.....	42
2. วิเคราะห์ผลการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	42
2.1 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	42
2.2 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	47
2.3 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	51
2.4 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	55
3. การวิเคราะห์การจัดการกับพื้นที่ติดตั้งผลงาน	59
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	60
1. สรุปในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	60
2. อภิปรายในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	60
3. ข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	61
รายการอ้างอิง	63
ประวัติผู้เขียน.....	65

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	18
ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	31

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินฟรานซิส เบคอน (รูปที่ 1)	11
ภาพที่ 2 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินฟรานซิส เบคอน (รูปที่ 2)	11
ภาพที่ 3 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินฟรานซิส เบคอน (รูปที่ 3)	12
ภาพที่ 4 ภาพผลงานศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแฟรงก์ สเตลลา (รูปที่ 1).....	12
ภาพที่ 5 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแฟรงก์ สเตลลา (รูปที่ 2)	13
ภาพที่ 6 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแอนเนเกรท โซลทาว (รูปที่ 1)	14
ภาพที่ 7 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแอนเนเกรท โซลทาว (รูปที่ 2)	15
ภาพที่ 8 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินกมลพันธุ์ โชติวิชัย (รูปที่ 1)	16
ภาพที่ 9 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินกมลพันธุ์ โชติวิชัย (รูปที่ 2)	17
ภาพที่ 10 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	24
ภาพที่ 11 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	25
ภาพที่ 12 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	26
ภาพที่ 13 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	27
ภาพที่ 14 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	28
ภาพที่ 15 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	29
ภาพที่ 16 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7	30
ภาพที่ 17 ภาพขั้นตอนการสร้างแบบร่างของผลงานชั้นที่ 1 2 3 4	35
ภาพที่ 18 ภาพขั้นตอนการเตรียมวัสดุอุปกรณ์	35
ภาพที่ 19 ภาพขั้นตอนการทำลายให้ภาพเกิดความเสียหาย	36
ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการปะติดเพื่อประกอบสร้างเป็นภาพผลงาน	36
ภาพที่ 21 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	37
ภาพที่ 22 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	38
ภาพที่ 23 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	39
ภาพที่ 24 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	40

ภาพที่ 25 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	43
ภาพที่ 26 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	44
ภาพที่ 27 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	45
ภาพที่ 28 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	46
ภาพที่ 29 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	47
ภาพที่ 30 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	48
ภาพที่ 31 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	49
ภาพที่ 32 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	50
ภาพที่ 33 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	51
ภาพที่ 34 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	52
ภาพที่ 35 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	53
ภาพที่ 36 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	54
ภาพที่ 37 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	55
ภาพที่ 38 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	56
ภาพที่ 39 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	57
ภาพที่ 40 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	58
ภาพที่ 41 ภาพแสดงการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ให้สัมพันธ์กับพื้นที่	59

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วัยเด็กเป็นวัยที่สดใสไร้เดียงสา และยังไม่พร้อมต่อการเผชิญและแก้ปัญหาเองโดยลำพัง สิ่งที่ต้องปฏิบัติกับช่วงวัยนี้คือการปกป้องดูแลให้เด็กได้รู้จักเรียนรู้และค่อยแข็งแกร่งขึ้นสมกับวัยของตน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมคือ เด็กตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในหลายรูปแบบ ทั้งการถูกทารุณกรรมทางเพศ การว่ากล่าวทุบตี การถูกทอดทิ้ง เหล่านี้คือปัญหาสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน แต่เรากลับพบว่าปัญหาทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

ประสบการณ์ในช่วงวัยเด็กส่วนตัวของข้าพเจ้าที่เคยถูกทิ้งให้อยู่กับญาติด้วยความจำเป็นเกี่ยวกับฐานะทางครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาต้องออกไปทำงานต่างจังหวัดนานๆ ในช่วงเวลาเหล่านั้นข้าพเจ้ารู้สึกถึงความไม่อบอุ่นและความไม่ปลอดภัย ทำให้สะท้อนถึงเด็กที่พบเจอกับปัญหาที่รุนแรงกว่านี้จะต้องรู้สึกถึงความน่ากลัวอย่างมากเป็นหลายเท่า ปัจจุบันสภาพสังคมบริเวณใกล้บ้านข้าพเจ้าก็ยังคงมีปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นใช้ความรุนแรงต่อกัน มั่วสุมเกี่ยวกับยาเสพติดบ้าง นี่เป็นเพียงส่วนเล็กๆที่พบเจอในสังคมปัจจุบันเท่านั้น

เด็กที่ถูกทารุณกรรม เมื่อความรุนแรงได้ถูกกระทำไปแล้วนั้นทางออกคือการเยียวยารักษา แต่การกลับคืนสู่สภาพปกติ หรือเหมือนเดิมนั้นเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะบาดแผลทางด้านจิตใจ ซึ่งจะกลายเป็นปัญหาต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป สะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่อ่อนแอ ผู้คนในสังคมขาดคุณธรรมจริยธรรมในมนโสนานามากขึ้น การกระตุ้นให้ผู้คนในสังคมตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นและมีสำนึกในคุณธรรมจริยธรรมที่ควรจะมีและปฏิบัติ เพื่อให้สังคมของเราน่าอยู่มากขึ้นจึงเป็นเรื่องที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์อย่างมาก

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนถึงปัญหาการทารุณกรรมเด็ก เป็นความจริงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ด้วยการนำภาพของเด็กที่ถูกทำลายเสียหาย เช่นการฉีก การขยำหรือการทำลายอื่นๆ แล้วนำภาพมาประกอบรวมกันใหม่อีกครั้ง ให้มีลักษณะผิดเพี้ยนไปจากภาพเดิมด้วยการสลับตำแหน่งส่วนประกอบของภาพ การรวมภาพหลายภาพ การสร้างมิติโดยการซ้อนภาพหลายชั้น เพื่อแสดงถึงความรุนแรงหรือการทารุณกรรมต่อเด็กที่ถูกกระทำ สิ่งที่เกิดขึ้นคือความสูญเสียและความร้ายแรง แม้จะพยายามเยียวยารักษาให้กลับคืนอย่างไรก็ไม่สามารถเป็นปกติเหมือนเดิมได้

สมมติฐานของการศึกษา

ผลงานที่สร้างสรรค์สามารถแสดงออกถึงความรุนแรงของปัญหาการทารุณกรรมเด็กผ่านรูปแบบงานทัศนศิลป์ 2 มิติ โดยใช้เทคนิคการฉีกและติดปะกระดาษที่ถูกพิมพ์ภาพเด็ก รูปทรงและพื้นที่ว่างภายในผลงานมีลักษณะเหมือนถูกดิ่งรั้งและผลงานที่มีขนาดใหญ่ส่งผลต่ออารมณ์ของผู้รับชมให้รู้สึกถึงความรุนแรง เจ็บปวดและหดหู่

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดกับเด็กจากการถูกทารุณกรรม
2. ศึกษารูปแบบ, รูปทรง งานทัศนศิลป์ 2 มิติ, การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์จากการฉีกกระดาษ
3. ศึกษาเทคนิคสื่อผสม

ขั้นตอนของการศึกษา

1. ศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรม และวิทยานิพนธ์ทัศนศิลป์
2. ศึกษาและสำรวจข้อมูลภาคสนาม
3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ - สังเคราะห์
4. ทำแบบร่าง
5. นำแบบร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
6. ปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน

วิธีการศึกษา

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรมต่างๆ จากห้องสมุด และวิทยานิพนธ์จาก Internet (Thesis online)
2. ลงพื้นที่สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี เพื่อสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ - สังเคราะห์
4. ทำแบบร่าง
5. นำแบบร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ
6. ปฏิบัติการสร้างชิ้นงาน

แหล่งข้อมูล

1. สถานแรรักับเด็กหญิงบ้านธัญญพร
2. หอศิลป์แห่งชาติ, หอศิลป์กรุงเทพฯ, พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยราชดำเนิน
3. ห้องสมุดศิลปากร, ห้องสมุดจุฬาฯ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

อุปกรณ์

1. กล้องถ่ายรูป
2. คอมพิวเตอร์
3. เครื่องพิมพ์ (Printer)

วัสดุ

1. หมึกพิมพ์
2. กระดาษ
3. สมุดร่างภาพ
4. ดินสอ
5. ยางลบ
6. กาว

บทที่ 2

อิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ปัญหาการทารุณกรรมเด็กมีอยู่ในสังคมปัจจุบันส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ สร้างร่องรอยบาดแผลยากต่อการรักษาเยียวยาให้กลับคืนสู่สภาพปกติ สะท้อนถึงสังคมที่บกพร่องเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน การสำนึกในคุณธรรมพื้นฐานของความเป็นมนุษย์เพื่อตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวเป็นการสร้างคุณค่าให้กับชีวิตทางหนึ่งด้วย ผลกระทบจากปัญหาที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกเป็นพื้นฐานของการศึกษาค้นคว้า และศึกษาอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินตามลำดับดังนี้

1. ที่มาของความคิดและแรงบันดาลใจ
2. อิทธิพลจากสภาพสังคมที่มีผลกระทบของปัญหาการทารุณกรรมเด็ก
3. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญาพร จังหวัดปทุมธานี
4. อิทธิพลจากศิลปิน
5. อิทธิพลจากรูปแบบและเทคนิควิธีการทางศิลปะ

1. ที่มาของความคิดและแรงบันดาลใจ

ความสุขของมนุษย์เราในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม สิ่งหนึ่งมาจากการมีชีวิตที่ปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ ไร้กังวลจากปัญหาหรือความเสี่ยงต่อการถูกกระทำรุนแรง แต่ความเป็นจริงปัญหาการถูกทารุณกรรมกลับพบว่า เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากในสังคมปัจจุบัน และทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในช่วงวัยเด็กซึ่งเป็นช่วงวัยที่ยังอ่อนแอต่อการใช้ชีวิต ต้องการคนคอยดูแลเอาใจใส่และปกป้อง จากประสบการณ์ในวัยเด็กของข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจนบิดาและมารดาต้องออกไปทำงานต่างจังหวัดทิ้งให้ข้าพเจ้าอยู่กับญาติเป็นเวลานานๆ ช่วงเวลาเหล่านั้นข้าพเจ้ารู้สึกเป็นกังวลและไม่ปลอดภัยบวกกับสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนที่มีแหล่งมั่วสุมยาเสพติด ได้รับรู้ปัญหาเกี่ยวกับการตีกันของกลุ่มวัยรุ่น สะท้อนให้เห็นถึงเด็กที่ได้รับการทารุณกรรมที่รุนแรงกว่าต้องรู้สึกเจ็บปวดทรมานและไม่ปลอดภัยกว่าหลายเท่า ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับเรื่องการทารุณกรรมเด็ก

2. อิทธิพลจากสภาพสังคมที่มีผลกระทบของปัญหาการทารุณกรรมเด็ก

ความหมายของการทารุณกรรม

ในการศึกษาเรื่องการทารุณกรรม ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าทารุณกรรมไว้มากมาย ดังนี้

วิชา มหาคุณ และวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล (2533) ให้ความหมาย “การกระทำทารุณกรรมว่าหมายถึงความถึง การเข่นแค้นที่รุนแรงโหดร้ายหรือดูร้ายตามความรู้สึกของวิญญูชนโดยทั่วไป อันมิใช่ลักษณะการอบรมสั่งสอน ซึ่งมีผลให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของผู้ถูกระทำ รวมถึงการกระทำที่ไม่ได้กระทำต่อเนื้อตัวหรือร่างกายของผู้ถูกระทำ เช่น การดูค่า การปฏิเสธไม่ให้ความสนใจ การเลี้ยงดูไม่เหมาะสม การทอดทิ้ง ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและจิตใจของผู้ถูกระทำ¹

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2542) ได้ให้ความหมายของการทารุณกรรมต่อเด็กว่า หมายถึงการที่เด็กได้รับการปฏิบัติจากผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะ เป็นภายในหรือภายนอกครอบครัว ในลักษณะที่ไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมวัฒนธรรมที่เด็กอยู่ในช่วงเวลานั้นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตราย บาดเจ็บ กระทบกระเทือน ทางด้านร่างกาย ทางจิตใจ และการอบรมเลี้ยงดู

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543) ได้ให้ความหมายของการทารุณกรรมเด็กว่า เป็นการกระทำใดๆ ก็ตามที่มีผู้ใหญ่มีต่อเด็กอันผิดไปจากแนวทางที่ควรกระทำ (การให้ความดูแลปกป้องเด็ก) รวมไปถึงการกระทำผิดต่อเด็กไม่ว่าจะเป็นทางกาย ทางจิตใจ ทางเพศ รวมทั้งการหาประโยชน์จากเด็กด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การถ่ายภาพเด็กในลักษณะที่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศ หรือ โสเภณีเด็ก เป็นต้น²

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก (2546) ได้ให้ความหมายของการทารุณกรรมว่า เป็นการกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดๆ จนเป็นเหตุให้เด็กเสื่อมเสียเสรีภาพหรือเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ การกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก การใช้เด็กให้กระทำหรือประพฤตินลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

องค์การอนามัยโลกได้ให้ความหมายของการทารุณกรรมว่า หมายถึง การกระทำทั้งทางด้านร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจต่อผู้ถูกระทำ รวมถึงการบังคับ ข่มขู่ ลิดรอนเสรีภาพ และการหาผลประโยชน์ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ พัฒนาการ วิถีชีวิต ความเชื่อถือไว้วางใจ พลังอำนาจ และศักดิ์ศรี

สรุปการทารุณกรรมหมายถึง การทำร้ายทางร่างกาย ทางจิตใจ หรือทางเพศ ส่งผลให้เกิดให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ ของผู้ถูกระทำ

ผลกระทบของการทารุณกรรม

การกระทำทารุณกรรมต่อเด็กวัยรุ่น ก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสุขภาพของวัยรุ่น รวมถึงมีผลต่อพัฒนาการและการเรียน ในกรณีที่รุนแรงอาจทำให้เสียชีวิตหรือทุพพลภาพ

¹ วิชา มหาคุณ and วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล, ผลกระทบของเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมมาตรการป้องกันและแก้ไข: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กที่เคยต้องคดี (กรุงเทพฯ: สมาคมสวัสดิการเด็กในประเทศไทย, 2533).

² อุมาพร ตรังคสมบัติ, คู่มือการฝึกอบรมกรมการปกครองและสืบพยานเด็ก (นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต, 2543).

นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ทำให้มีพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ขาดทักษะในการแก้ปัญหา ส่งผลต่อด้านสังคม เกิดความเครียด วิตกกังวล ซึมเศร้า และมีโอกาสติดสารเสพติด มีแนวโน้มที่จะคบเพื่อนไม่ดี เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะสร้างปัญหาให้กับสังคม และส่งผ่านพฤติกรรมเหล่านั้นให้กับบุตรหลานของตนเอง³ ผลกระทบของการถูกทารุณกรรมในเด็กวัยรุ่น แบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ผลกระทบทางด้านร่างกาย ในวัยรุ่นที่ถูกทารุณกรรมจะพบว่า มีบาดแผลรอยฟกช้ำ รอยขีดข่วน รอยถลอก และรอยฉีกขาด มีเลือดออกทางช่องคลอดหรือทวารหนัก มีโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เช่น ช่องคลอดอักเสบจากเชื้อหนองใน การติดเชื้อซิฟิลิส และการติดเชื้อโรคเอดส์ เป็นต้น มีการติดเชื้อในท่อทางเดินปัสสาวะ และการอักเสบในอุ้งเชิงกราน เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการพามาพบแพทย์เนื่องจากมีปัญหาทางร่างกาย ที่พบบ่อยที่สุดคือ การอักเสบในช่องคลอด นอกจากนี้การตั้งครรถ์จัดเป็นผลกระทบที่สำคัญต่อเด็กวัยรุ่น⁴

2. ผลกระทบทางด้านจิตใจ ในระยะแรกเด็กวัยรุ่นจะมีอาการหวาดกลัว ตกใจง่ายเจ็บช้ำ นอนไม่หลับ ฝันร้าย บางคนอาจมีอาการวิตกกังวลอย่างท่วมท้น จากการถูกทารุณถึงขั้นแสดงอาการหวาดกลัว ตื่นตระหนก รู้สึกเหมือนว่าตนเองกำลังประสบถึงเหตุการณ์สะเทือนขวัญอีกครั้งหนึ่ง หรือพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆ ทำให้นึกถึงเหตุการณ์นั้นอีก ความผิดปกตินี้เรียกว่าภาวะเครียดจากเหตุการณ์รุนแรง (Post Traumatic Stress Disorder [PTSD]) ส่วนในระยะยาวการทารุณกรรมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ มีปัญหาการปรับตัว มีผลกระทบต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ และพัฒนาการทางด้านจิตใจของเด็กวัยรุ่น เช่น สูญเสียความไว้วางใจขั้นพื้นฐาน (basic trust) ต่อบุคคลอื่น และสังคมรอบข้าง สร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้ยาก ขาดทักษะทางสังคมมีปัญหาในการแสดงความรักผูกพันกับผู้อื่น ความนับถือตนเองหายไป นอกจากนี้ความรู้สึกผิดและความละอายใจจะนำไปสู่อาการซึมเศร้า บางรายรุนแรงถึงกับพยายามฆ่าตัวตาย บางคนอาจแสดงพฤติกรรมทำทายกระทำพฤติกรรมที่ทำให้ถูกตีและถูกลงโทษซ้ำอีก และเด็กวัยรุ่นที่ถูกทำร้ายมากกว่าร้อยละ 40 จะแสดงพฤติกรรมทำร้ายตนเอง โดยเฉพาะเมื่อถูกตีหรือขู่ว่าจะให้เด็กแยกออกไป เด็กวัยรุ่นบางคนอาจหนีจากบ้าน หรือหันมาใช้ยาเสพติด ในบางรายอาจเกิดบุคลิกภาพแปรปรวน มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ โดยมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ หรือกลายเป็นคนเก็บกดไม่สามารถมีความสุขทางเพศ เช่น คนปกติทั่วไปเมื่อโตขึ้น⁵ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบและการจัดการกับปัญหาของเยาวชนสตรีที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ พบว่า ความเป็นเด็กทำให้ไม่เข้าใจว่าถูกกระทำ และไม่กล้าเปิดเผยเพราะกลัวถูกลงโทษ มีความรู้สึกกลัว หวาดระแวง อับอาย รู้สึกผิด ต่ำหนืดตนเอง เสียใจ รู้สึก

³ ศรีเวียง ไพโรจน์กุล, คู่มือทีมสหวิชาชีพ: การทารุณกรรมและทอดทิ้งเด็ก (ขอนแก่น: คลังนารีวิทยา, 2544).

⁴ เบญจพร ปัญญา, การทารุณกรรมทางเพศในเด็ก: การตรวจประเมินและรักษา (กรุงเทพฯ: สยามพีแอนเจ แอสโซซิเอท, 2543).

⁵ คู่มือการฝึกอบรมการถามปากคำและสืบพยานเด็ก (นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต, 2543).

ไร้ค่า มีมลทิน โกรธแค้น เกลียดชัง และรู้สึกขัดแย้งในใจ กรณีผู้กระทำเป็นบิดาจะรู้สึกที่ถูกหักหลัง และถูกญาติข่มขู่เพื่อปกป้องผู้กระทำผิด⁶ และการศึกษาของ พุทธวรรณ ชูเชิด (2543)⁷ ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบด้านจิตใจในผู้หญิงที่ถูกข่มขืน พบว่า มีความรู้สึกโกรธแค้น ทุกข์ทรมานและเจ็บปวด เป็นตราบาป ไร้ค่า สูญเสียความมั่นใจในตนเอง ไม่เชื่อถือคนรอบข้าง ไม่ไว้วางใจชาย ไม่มั่นใจในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ทำให้มีอาการเศร้า ท้อแท้ หงุดหงิด และกระวนกระวายใจได้ง่าย จากการศึกษาถึงปัจจัยและความสัมพันธ์ของอาการวิหยาในสตรีที่ถูกข่มขืนหรือถูกทารุณกรรม พบว่า มีอาการวิตกกังวล เครียด รับรู้ในคุณค่าตนเองต่ำ ใช้สารเสพติดอารมณ์ก้าวร้าว รู้สึกสับสนและว่างเปล่า มีความสัมพันธ์กับประวัติการถูกทารุณกรรม และการศึกษาเกี่ยวกับภาวะเครียดในวัยรุ่นอายุ 11-16 ปี ที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ พบว่ามีอาการที่แสดงให้เห็นถึงความผิดปกติด้านจิตใจ และจากการศึกษาของ ดอร์ต้า ในเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ พบว่ามีความเครียด ร้อยละ 60 และ ร้อยละ 73 มีความผิดปกติของบุคลิกภาพหรือมีบุคลิกภาพแบบก้าวร้าว จากการศึกษาในวัยรุ่นที่ถูกทารุณกรรมทางกายพบว่ามีพฤติกรรมก้าวร้าว ต่อต้านสังคม และมีความยากลำบากในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากผลกระทบที่กล่าวมาแล้ว ยังมีรายงานของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2544) พบว่าผู้หญิงซึ่งรวมถึงวัยรุ่นหญิงที่ไม่มีปัญหาทารุณกรรม มีแนวโน้มคิดฆ่าตัวตายและพยายามฆ่าตัวตายสูงกว่าผู้หญิงที่ไม่มีปัญหาทารุณกรรม โดยพบว่า ผู้หญิงที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายร้อยละ 36 พยายาม ฆ่าตัวตาย และ ร้อยละ 40 มีความคิดฆ่าตัวตาย สำหรับผู้หญิงที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ พบว่า ร้อยละ 32 พยายามฆ่าตัวตาย และ ร้อยละ 35 มีความคิดฆ่าตัวตาย

นอกจากผลกระทบด้านจิตใจที่กล่าวมาแล้ว การทารุณกรรมโดยเฉพาะการทารุณทางเพศ มักก่อให้เกิดบาดแผลทางใจ (psychic trauma) ซึ่งไฟน์เกลเซอร์ และบราวน์ ได้อธิบายกลไกการเกิดบาดแผลทางใจได้ 4 ประการ คือ

- 1) การได้รับการกระตุ้นทางเพศก่อนเวลาอันควร และได้รับแรงเสริมจากการมีเพศสัมพันธ์ (traumatic sexualization) เช่น การได้รับขนมเป็นรางวัล ได้รับความเอ็นดูเป็นพิเศษ จะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัย มีการกระตุ้นทางเพศที่ผิดปกติ รวมถึงการใช้พฤติกรรมทางเพศ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการ การทารุณกรรมเพศในบางรายก่อให้เกิดผลทางลบรู้สึกสับสนในบทบาททางเพศของตน บางรายกลัวผู้ชาย มีความผิดปกติทางเพศ และไม่สามารถมีความสุขทางเพศเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่

⁶ เกสรฯ ศรีพิชญากาญ et al., "การทารุณกรรมทางเพศ: กรณีศึกษาในเยาวชนสตรี" พยาบาลสาร พิเศษ (2545).

⁷ พุทธวรรณ ชูเชิด, "ผลกระทบด้านจิตใจและความช่วยเหลือที่ต้องการได้รับของผู้หญิงที่ถูกข่มขืน: กรณีศึกษาโรงพยาบาลศิริราช" (ธรรมศาสตร์, 2543).

2) การไร้พลังในตนเอง (powerlessness) มีความรู้สึกที่ว่าช่วยตนเองไม่ได้ ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์รอบตัวได้ เป็นผลมาจากการทารุณกรรมทางเพศที่ถูกทำร้ายร่างกายและถูกข่มขู่ร่วมด้วย จนทำให้เกิดความหวั่นกลัว รู้สึกจำยอม มีความวิตกกังวลสูงและรู้สึกสิ้นหวัง

3) ความรู้สึกมีตราบาป (stigmatization) โดยมีความรู้สึกที่ว่าตนเองมีมลทิน เสียตัวแล้วไม่เหมือนคนอื่น นำไปสู่ความรู้สึกละอายใจ ความรู้สึกผิด และความรู้สึกที่ว่าตนเองไร้ค่า (damaged good syndrome) ขาดการนับถือตนเอง

4) ความรู้สึกที่ถูกทรยศหักหลัง (betrayal) โดยเฉพาะการทารุณกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในครอบครัว การถูกใช้เป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ใหญ่ที่ตนไว้วางใจ หรือเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองตน เกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจในผู้กระทำ ซึ่งอาจมีมากจนกระทั่งไม่ไว้วางใจผู้อื่นด้วย รู้สึกไม่เป็นมิตร และอาจมีความโกรธรุนแรงได้

3. ผลกระทบทางด้านสังคม รายงานสถิติเด็กที่ถูกทารุณกรรมในประเทศไทยเมื่อปี ค.ศ. 1990 มีจำนวน 1,100 ราย ปี ค.ศ. 2000 มีจำนวน 17,000 รายและเมื่อปี ค.ศ. 2011 มีจำนวน 44,000 ราย นอกจากนี้ยังมีรายงานจากศูนย์เด็กกำพร้าแห่งหนึ่ง ร้อยละ 70 ถูกกระทำทารุณกรรมหรือปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง พบมากที่สุดของเด็กอายุระหว่าง 2 ขวบถึงอายุ 18 ปี

สำหรับประเทศไทยนี้รายงานสถิติเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมปี พ.ศ. 2553 จากบ้านพักเด็กและครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน 75 จังหวัด โดยแบ่งตามประเภทของการถูกทำร้ายร่างกายได้ดังนี้ ทำร้ายร่างกายจำนวน 291 ราย ทำร้ายจิตใจจำนวน 286 ราย และทำร้ายทางเพศจำนวน 199 ราย⁸

การกระทำรุนแรงในสังคมไทยซึ่งมีสาเหตุต่างๆ ความรุนแรงบางอย่างเกิดขึ้นจากความผิดปกติกของคนในสังคมซึ่งคนที่มีจิตใจที่ไม่ปกติมีปะปนอยู่ในสังคมมีข่าวอยู่บ่อยครั้งเกี่ยวกับการก่อเหตุทำร้ายแก่คนรอบข้างหรือคนในครอบครัว สาเหตุสำคัญอีกอย่างคือการกระทำรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างคนใกล้ชิด ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ของสังคม ความรุนแรงมักเกิดในครอบครัว โรงเรียน หรือชุมชน โดยความรุนแรงจะมีลักษณะต่างๆ ตั้งแต่การดุด่าด้วยถ้อยคำ การลงโทษโดยวิธีการที่แปลกประหลาด การทำร้ายร่างกาย และการคุกคามทางเพศ ซึ่งเกิดกับเด็กและผู้หญิง

การทารุณกรรมจะกระทบกระเทือนต่อการดำเนินชีวิตตามปกติในสังคมของวัยรุ่นที่ถูกกระทำทารุณกรรม เช่น อาจกลับไปเรียนหนังสือ หรือกลับไปทำงานได้เหมือนก่อน แต่ไม่สามารถที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมใดๆ ได้มากนัก เพราะกลัวจะมีคนรู้บางคนอาจเก็บตัวอยู่แต่ในบ้านเนื่องจากสภาพจิตใจที่อ่อนแอ และเริ่มมองว่าตนเองเป็นคนไม่ดี ไม่มีคุณค่า เกิดความไม่ไว้วางใจ

⁸ สายทิพย์ เจ็ทท์, "การช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546," วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ 1 (2556).

ผู้ชายและคนแปลกหน้า เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อผู้ชาย⁹ ของ อีริก อีริกสัน (Erik Erikson) วัยรุ่นมีช่วงสร้างเอกลักษณ์ของตนเองกับการสับสนในบทบาทของตนเอง (identity & role conflict) จึงเป็นช่วงชีวิตที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อพัฒนาไปสู่การมีอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นวัยรุ่นที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ นอกจากจะมองตนเองในแง่ลบแล้ว แล้วถ้าถูกตำหนิหรือไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เช่น เรื่องเพศ มีปัญหาในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนเพศเดียวกันมากขึ้น เนื่องจากมีความขัดแย้งในจิตใจ เพราะคิดว่าตนเองเป็นคนที่ไม่มีมลทินติดตัว แต่ขณะเดียวกันก็ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ ส่งผลให้การเข้าสังคมของวัยรุ่นหญิงที่ถูกทารุณกรรมเป็นไปด้วยความยากลำบากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้การทารุณกรรมทางเพศจะมีผลกระทบรุนแรงหรือออกมาในลักษณะใด ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของวัยรุ่นด้วย

จะเห็นได้ว่าผลกระทบของการทารุณกรรมมีทั้งทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ และทางด้านสังคม ซึ่งมีผลต่อภาวะสุขจิตของวัยรุ่นอย่างรุนแรง ถ้าวัยรุ่นสามารถเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสมก็จะทำให้มีสุขภาพจิตที่ดีได้¹⁰

3. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี

จากความบ่อยครั้งของการลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือชุมชนเกี่ยวกับปัญหาเด็กได้รับการทารุณกรรมของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี ทำให้ทราบว่าปัญหาการทารุณกรรมเด็กเกิดขึ้นมากในสังคม แต่ละสัปดาห์มีสถานการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นตลอด มีความแตกต่างหลากหลายของปัญหาซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือ ปัญหาทางเศรษฐกิจที่มีผลทำให้เกิดความเครียดและได้รับการระบายออกอย่างผิดๆ ครอบครัวของเด็กที่ถูกทารุณกรรมส่วนใหญ่มีฐานะยากจนผู้ใหญ่ที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวเกิดความเครียดสะสมจากปัญหาด้านการเงิน ส่งผลให้เกิดความกดดันและแสดงออกทางพฤติกรรมที่ผิดๆ ขาดคุณธรรมจริยธรรม ฟังฟังสารเสพติด จนถึงการระบายอารมณ์ด้วยการกระทำที่รุนแรงทั้งกับตนเองและผู้อื่นแม้ว่าจะเป็นคนใกล้ชิดก็ตาม

ปัญหาการทารุณกรรมเด็กที่พบมีเด็กในทุกช่วงวัย จากการให้ความช่วยเหลือของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพรนั้นมีเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไปที่ได้รับการทารุณกรรม สาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่มาจากการกระทำของคนใกล้ชิดหรือคนในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งสถานการณ์ความรุนแรงพบ

⁹ สุชีลา ตันชัยกุล, ช่มชื่น: ปัญหาความรุนแรงทางเพศ (กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2535).

¹⁰ ศิริญา แก้วเหล็ก, "ความเข้มแข็งในการมองโลกของวัยรุ่นหญิงที่ถูกทารุณกรรม" (เชียงใหม่, 2547).

มากในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ มีการหย่าร้าง อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาไม่แท้จริง ถูกทอดทิ้งให้อยู่กับญาติ เป็นต้น

ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กที่ได้รับความรุนแรงเหล่านี้ จะพบว่ามีอาการเจ็บซึม เก็บตัว แยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อน หวาดระแวง ในเด็กบางคนพบว่า มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรุนแรงก้าวร้าว เนื่องจากการถูกเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมที่ได้รับรู้เกี่ยวกับความรุนแรง เด็กสามารถเรียนรู้พฤติกรรมความรุนแรงต่างๆ ส่งผลให้เมื่อเติบโตขึ้นเด็กมักจะแก้ปัญหาด้วยพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรุนแรงได้

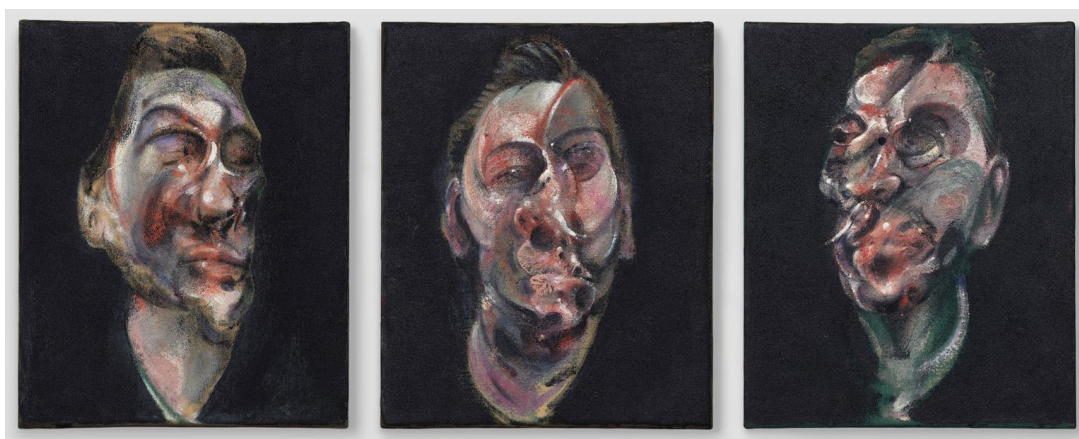
เด็กแต่ละคนมีระยะเวลาการปรับตัวหลังจากได้รับการรักษาเยียวยาแล้วแตกต่างกัน ซึ่งเด็กในช่วงวัยเริ่มต้นหรืออายุต่ำกว่า 10 ปี สามารถปรับตัวจนเข้าสู่สภาพปกติได้เร็วกว่าเด็กที่โตกว่า เนื่องจากเด็กเล็กจะสามารถลืมสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ง่ายกว่านั่นเอง ปัญหาทางด้านสภาพจิตใจที่ทำให้ผู้ที่ได้รับการทารุณกรรมเกิดจากการจดจำเหตุการณ์ความรุนแรงที่เคยได้รับ และยังคงนึกถึงเหตุการณ์เหล่านั้นอยู่ การที่จะกลับสู่สังคมด้วยสภาพร่างกายและจิตใจปกติได้นั้นต้องใช้ระยะเวลาและความพยายามในการปรับตัว เป็นเรื่องยากที่จะลืมเหตุการณ์ความรุนแรงต่างๆที่ได้รับ ในการรักษาจึงจำเป็นต้องสร้างความมั่นคงทางด้านจิตใจเพื่อให้จัดการกับความทรงจำที่ทำให้เจ็บปวดหรือแม้แต่จะเป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้

4. อิทธิพลจากศิลปิน

การสร้างสรรคผลงานชุดนั้นนอกจากการศึกษาข้อมูลจากประสบการณ์ส่วนตัว การรับรู้จากสัมภาษณ์ หนังสือ และเอกสาร ยังได้ศึกษาจากศิลปินท่านอื่นๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในผลงานของตนเองโดยรับอิทธิพลและแรงบันดาลใจจากศิลปิน คือ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) แฟรงก์ สเตลลา (Frank Stella) แอนเนกรท โซลทาว (Annegret Soltau) และกมลพันธุ์ โชติวิชัย

1. ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) ผลงานของฟรานซิส เบคอนส่วนใหญ่จะเป็นภาพวาดอันบิดเบี้ยวขององคภาพร่างกายมนุษย์ ที่เหมือนกับถูกปลิ้นเอาอวัยวะภายในออกมาข้างนอก เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจอันไร้ความมั่นคง และสกปรกโสมมที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจคน นอกจากนี้เขายังเป็นผู้แหวกขนบธรรมเนียมของการวาดภาพแนวประเพณีนิยมโดยสิ้นเชิง โดยนำรูปแบบของภาพเขียน 3 ช่อง (Triptych) ที่มีกวาดกันบนผนังแท่นบูชาของโบสถ์คริสต์ที่เป็นเรื่องราวทางศาสนาหรือนักบุญ มาใช้ในการวาดภาพที่แสดงถึงความชั่วร้ายเลวทรามของมนุษย์ออกมา ฟรานซิส เบคอนเริ่มต้นทำซีรีส์ “ศรีษะ” หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยตั้งคำถามถึงความเป็นมนุษย์ของเผ่าพันธ์มนุษย์ชาติ ในภาพ Head I (1948) ภาพใบหน้าคนบิดเบี้ยวผสมกับหน้าลิงบาบูนแยกเขี้ยวที่แสดงออก

ถึงความเจ็บปวดรวดร้าว ซิงซัง ภาพวาดของเบคอนมักจะแสดงออกถึงความไม่มั่นคง ตัวตนของเขาก็มีบุคลิกที่เข้าใจยาก แต่อิทธิพลทางศิลปะของฟรานซิส เบคอนก็มีพลังมากที่มีต่อวงการศิลปะ¹¹

ภาพที่ 1 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินฟรานซิส เบคอน (รูปที่ 1)

ที่มา: Francis Bacon. **Three Studies for Portrait of George Dyer** [จิตรกรรม]. 1963.

เข้าถึงเมื่อ 3 กรกฎาคม 2560. เข้าถึงได้จาก

<http://www.arthistorynewsreport.blogspot.com/2017/02/francis-bacons-three-studies-for.html>

¹¹ ภาณุ บุญพิพัฒนาศ์, "นักเปลี่ยนแปลงความบิดเบี้ยวในจิตใจมนุษย์ : แรงแบนดาลใจจากภาพวาดสู่ภาพยนตร์," <http://www.wurkon.com/full/researchs/francis-bacon/>.

ภาพที่ 2 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินฟรานซิส เบคอน (รูปที่ 2)

ที่มา: Francis Bacon. **Three Studies for Portrait of Lucian Freud** [จิตรกรรม]. 1964.

เข้าถึงเมื่อ 29 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.theartstory.org/blog/freud-and-bacon-lived-under-scrutiny/>

ภาพที่ 3 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินฟรานซิส เบคอน (รูปที่ 3)

ที่มา: Francis Bacon. **Three Studies for Portrait of Lucian Freud** [จิตรกรรม]. 1965.

เข้าถึงเมื่อ 29 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก http://www.artnet.com/artists/francis-bacon/three-studies-for-portrait-of-lucian-freud-SxYMc8kas54sS0a_6Di9tQ2

2. แฟรงก์ สเตลลา (Frank Stella) สเตลลา หลีกเลี้ยงทฤษฎีแบบเดิมที่ต่อจิตรกรรม การทดลองคิดค้นรูปแบบใหม่ๆ ทำให้สเตลลา เป็นศิลปินที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว จากผลงานของเขาได้มีการพัฒนารูปแบบใหม่ๆ การใช้สี เทคนิค วัสดุ แม้แต่รูปทรง ฯลฯ จากปี 1959 – 1960 เขามีสตูดิโอใน นิวยอร์ก เขามีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการสร้างสรรค์งานที่แปลกตาออกไป เป็นผลงานจิตรกรรม Mixed Media รูปทรงต่างๆ¹²

ภาพที่ 4 ภาพผลงานศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแฟรงก์ สเตลลา (รูปที่ 1)

ที่มา: Frank Stella. **Shoubeegi** [สื่อผสม]. 1978. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.wikiart.org/en/frank-stella/shoubeegi-1978>

¹² วิญญู ทิมพ์งาม, "ศิลปะสื่อประสม : กรณีศึกษาผลงานของ แฟรงก์ สเตลลา ในช่วง ค.ศ. 1980-1990" (2548).

ภาพที่ 5 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแฟรงค์ สเตลลา (รูปที่ 2)

ที่มา: Frank Stella. *Khar-pidda 5.5x* [สื่อผสม]. 1978. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.flickr.com/photos/clairity/24349455803/in/photostream/>

3. แอนเนเกรท โซลทาว (Annegret Soltau) ผลงานของแอนเนเกรท ได้แรงบันดาลใจจากการถูกกีดกันในวัยเยาว์เป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีรูปแบบงานในการใช้เทคนิค โฟโต้คอลลาจ (Photo Collage) นำภาพถ่ายส่วนต่างๆของร่างกาย ใบหน้ามาสร้างสรรค์ แสดงออกถึงความรู้สึกเจ็บปวด¹³

¹³ "Tag Archives: Feminism."; "Annegret Soltau," <http://www.annegret-soltau.de/>.

ภาพที่ 6 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแอนเนกรท โซลทาว (รูปที่ 1)

ที่มา: Annegret Soltau. N.Y.FACES – chirurgische Operationen [ภาพพิมพ์เทคนิคผสม].

2001. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก [http://www.annegret-](http://www.annegret-soltau.de/en/galleries/n-y-faces-2001-02/artworks/n-y-faces-chirurgische-operationen-21-11-2001)

[soltau.de/en/galleries/n-y-faces-2001-02/artworks/n-y-faces-chirurgische-operationen-](http://www.annegret-soltau.de/en/galleries/n-y-faces-2001-02/artworks/n-y-faces-chirurgische-operationen-21-11-2001)

[21-11-2001](http://www.annegret-soltau.de/en/galleries/n-y-faces-2001-02/artworks/n-y-faces-chirurgische-operationen-21-11-2001)

ภาพที่ 7 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินแอนเนเกรท โซลทาว (รูปที่ 2)

ที่มา: Annegret Soltau. Mutter Tochter [ภาพพิมพ์เทคนิคผสม]. 2001. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก

<http://blogs.brighton.ac.uk/theonieadams/2017/02/26/more-collage-research-annegret-soltau/>

4. กมลพันธุ์ โชติวิชัย นำเสนอผลงานภาพพิมพ์เทคนิคผสม ภายใต้เรื่องราวเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สติสำรวจตัวตนของตนเอง ตามแก่นแกนหลักคิดแห่งพระพุทธศาสนา ด้วยการจดจ่อกับความเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหว และไม่จีรังของชีวิต ผ่านกระบวนการกริดกระดาษพิมพ์ภาพเรื่อนร่างของศิลปินให้เป็นเส้นริ้วอันละเอียด เพื่อแทนค่าเสมือนสัญลักษณ์¹⁴

ภาพที่ 8 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินกมลพันธุ์ โชติวิชัย (รูปที่ 1)

ที่มา: กมลพันธุ์ โชติวิชัย. **Body no.3** [ภาพพิมพ์เทคนิคผสม]. 2013. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.lib.su.ac.th/ArtNowAndThen/tha/news-2012/2012-emptiness/ex.html>

¹⁴ to กมลพันธุ์ โชติวิชัย,

<https://pameeblog.wordpress.com/2016/04/28/%E0%B8%81%E0%B8%A1%E0%B8%A5%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%98%E0%B8%B8%E0%B9%8C-%E0%B9%82%E0%B8%8A%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%A2/>.

ภาพที่ 9 ภาพผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลของศิลปินกมลพันธุ์ โชติวิชัย (รูปที่ 2)

ที่มา: กมลพันธุ์ โชติวิชัย. **Untitled** [ภาพพิมพ์เทคนิคผสม]. 2015. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤษภาคม 2560.
เข้าถึงได้จาก <http://www.artbangkok.com/?p=38422>

5. อิทธิพลจากรูปแบบและเทคนิควิธีการทางศิลปะ

สื่อผสม คือการที่ศิลปินนำสื่อวัสดุหลากหลายชนิดที่มีอยู่ซึ่งอาจมีรูปทรงทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ มาสร้างสรรค์ผสมผสานลงบนผลงาน ตามความคิดและจินตนาการของศิลปิน เพื่อให้เกิดความงาม หรือสะท้อนความคิดและความรู้สึกของศิลปิน

คอลลาจ (Collage) ความหมายในภาษาฝรั่งเศสหมายถึง การติดหรือปะ และในอีก ความหมายอาจ หมายถึง ผลงานที่เกิดจากการนำเศษกระดาษหรือวัสดุอื่นๆ นำมาพันท์หรือวาด ลวดลายและนำมาติดลงบนระนาบรองรับ

คอลลาจถูกบันทึกว่ามีการใช้ครั้งแรกในศตวรรษที่ 20 แต่มีมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 โดยศิลปิน ที่ชื่อ Mrs. Mary Delary โดยเธอได้ทำ Paper mosaic หรือ Plant collage โดยทำใบและดอกจาก กระดาษสี และปิดทับลงบนกระดาษดำ บางทีก็ใช้กระดาษขาวพื้นที่สีน้ำแบบไล่เฉด บางครั้งก็ใช้

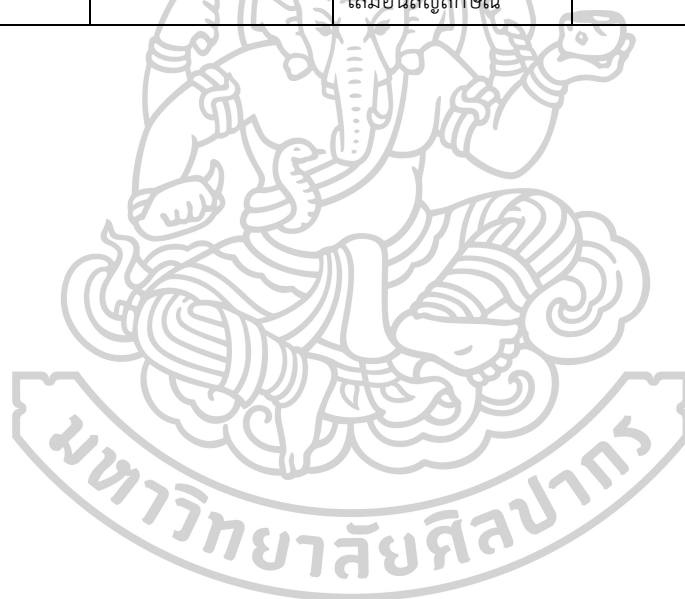
ใบไม้จริงมาประดับ ซึ่งในยุคหลังมีศิลปินชื่อดังอย่าง Kurt Schwitter ได้นำเอาเศษผ้า กระดาษ หรือ วัสดุต่างๆ มาปะติดเป็นการคอลลาจ ภายหลังปี ค.ศ.1950 Refael Cauduro ชาวแม็กซิกัน และ Paul Sarkislan ชาวอเมริกันนำเทคนิคคอลลาจมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานศิลปิน	แนวคิด/เนื้อหา	รูปแบบ/เทคนิค	อิทธิพลทางด้านแนวคิด/เนื้อหาที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	อิทธิพลทางด้านรูปแบบ/เทคนิคที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงาน
1. ผลงานของ ฟรานซิส เบคอน	ผลงานแสดงออกถึงความชั่วร้าย เลวทรามของมนุษย์สะท้อนให้เห็นสภาพจิตใจอันไร้ความมั่นคงและสับสนโสมมที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจคน	ผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรม	ผลงานที่สะท้อนถึงความเลวร้าย สื่ออารมณ์ความรู้สึกในด้านลบของความเป็นมนุษย์	ลักษณะความบิดเบี้ยวจากการสลายรูปทรงซึ่งนำไปสู่รูปแบบงานกึ่งนามธรรมและนามธรรมต่อไป
2. ผลงานของ แฟรงก์ สเตลลา	ผลงานนำเสนอความรู้สึกประหลาดใจกับความแปลกใหม่ในลีลาของสี เส้น รูปทรง และวัสดุ	ผลงานสื่อผสมแบบนามธรรม มีการทดลองคิดค้นรูปแบบใหม่ๆ เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้สี เทคนิค วัสดุ และรูปทรงให้มีความแปลกตามีการหันเหไปมา ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวของสายตาในการชมงาน		การเลือกใช้เทคนิควิธีการบิดงอ สานทับและไขว้เกี่ยวกันของวัสดุเพื่อก่อให้เกิดมิติและรูปทรงที่แปลกใหม่น่าสนใจ
3. ผลงานของ แอนเนทเทอร์ โชลทาว	ผลงานแสดงออกให้เห็นถึงความรุนแรงเปิดเผยให้เห็นถึงความเปราะบางของการดำรงอยู่ของมนุษย์เราซึ่งถูกปิดซ่อนไว้อย่างระมัดระวังในการดำเนินชีวิตประจำวัน	ผลงานภาพพิมพ์เทคนิคผสมกึ่งนามธรรมโดยใช้วิธีการนำภาพพิมพ์ภาพเรื่อนร่างใบหน้า หรือชิ้นส่วนต่างๆ ของร่างกายมาฉีกหรือตัดให้ขาดออกแล้วเย็บเข้าด้วยกัน	การสะท้อนความรู้สึกในด้านลบเพื่อแสดงอารมณ์ความเจ็บปวดและความรุนแรงในผลงาน	การนำภาพพิมพ์เทคนิคผสม นำภาพถ่ายบุคคลมาใช้ในการสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการฉีกทำลายและนำมาประกอบกันด้วยเทคนิคการคอลลาจ

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน (ต่อ)

ผลงานศิลปิน	แนวคิด/เนื้อหา	รูปแบบ/เทคนิค	อิทธิพลทางด้านแนวคิด/เนื้อหาที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	อิทธิพลทางด้านรูปแบบ/เทคนิคที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงาน
<p>4.</p> <p>ผลงานของ กมลพันธุ์ โชติวิชัย</p>	<p>ผลงานแสดงออกเกี่ยวกับการใช้สติเพื่อสำรวจตัวตนของตนเองตามหลักคิดของพระพุทธศาสนาที่กล่าวถึงความไม่จีรังของชีวิต</p>	<p>ผลงานภาพพิมพ์เทคนิคผสมกึ่งนามธรรมผ่านกระบวนการกรีดกระดาษพิมพ์ภาพเรือนร่างให้เป็นเส้นริ้วอันละเอียดเพื่อแทนค่าเสมือนสัญลักษณ์</p>	<p>ลักษณะแนวความคิดที่ใช้กระบวนการทำงานเป็นสัญลักษณ์หนึ่งเพื่อสื่อแสดงออกทางกระบวนการคิด</p>	<p>ผลงานภาพพิมพ์ใช้กระดาษพิมพ์ภาพผ่านกระบวนการทำลายแล้วนำมาประกอบเข้าด้วยกันเกิดรูปทรงใหม่</p>

บทที่ 3

กำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ เกิดจากความต้องการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อปัญหาการทารุณกรรมเด็กในสังคมไทยปัจจุบัน ที่มีความรุนแรงมากขึ้นแสดงถึงสังคมที่บกพร่องในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ผู้ชมผลงานเกิดการตระหนักถึงความสำคัญและสำนึกในคุณธรรมที่สมควรมีตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหา แนวความคิด รูปแบบเทคนิควิธีการ รวมถึงการหาเอกลักษณ์เฉพาะตน จนเกิดเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” กระบวนการศึกษากำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์ดังนี้

1. วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
 - 1.1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.2 การสร้างภาพร่าง
 - 1.3 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์
 - 2.1 เส้น (line)
 - 2.2 รูปทรง (Form)
 - 2.3 น้ำหนัก (Tone)
 - 2.4 พื้นที่ว่าง (Space)
 - 2.5 สี (Colour)
 - 2.6 ลักษณะพื้นผิว (Texture)
3. ขั้นตอนดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานก่อนผลงานวิทยานิพนธ์
4. ขั้นตอนดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1. วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1.1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

จากสภาพแวดล้อมในสังคม ข่าวสาร บทความวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบจากการถูกทารุณกรรม และจากประสบการณ์ส่วนตัว จากการรับรู้ผ่านการสัมภาษณ์ สังเกตพฤติกรรมของเด็กที่ถูกทารุณกรรม ด้วยเหตุการณ์รุนแรงต่างๆ ซึ่งเด็กเหล่านั้นจะมีความแตกต่างกับเด็กปกติในช่วงอายุเดียวกัน ทั้งด้านพฤติกรรม อารมณ์ และความคิด

ผลงานศิลปะของศิลปินที่มีเนื้อหา และรูปแบบที่สอดคล้องกับผลงานสร้างสรรค์ ได้แก่ ผลงานของ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) แฟรงก์ สเตลลา (Frank Stella) แอนเนเกรท โซลทาว (Annegret Soltau) และผลงานศิลปะของกมลพันธุ์ โชติวิชัย

ผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ด้านเนื้อหา การสร้างสรรค์ผลงานใช้ภาพถ่ายใบหน้าบุคคลของช่วงวัยเด็ก สื่อสะท้อนให้รู้สึกถึงความสดใส ร่าเริง ความไร้เดียงสา ความบริสุทธิ์ เมื่อถูกกระทำรุนแรงด้วยวิธีการต่างๆ สร้างร่องรอยบาดแผลทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ ผลกระทบที่เกิดขึ้นไม่สามารถถูกลบเลือนได้ง่าย แม้จะมีการรักษาเยียวยาอย่างดี อาจรักษาหายได้เพียงแค່ด้านร่างกายเท่านั้น แต่สิ่งที่มีผลกระทบในระยะยาวคือบาดแผลด้านจิตใจ ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการใช้ชีวิตต่างไปจากปกติเมื่อเติบโตขึ้น ซึ่งปัญหาการทารุณกรรมเด็กเป็นเรื่องไม่สมควรเกิดขึ้นในสังคมใดก็ตาม ซึ่งผลงานทัศนศิลป์ชุด “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหา และผลกระทบที่เกิดจากความรุนแรงต่างๆ โดยใช้ลักษณะการแสดงออกที่เฉพาะตน

ด้านรูปแบบ ผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์โดยมีลักษณะ 2 มิติ เกิดจากการคอลลาจ (Collage) กระดาษที่ถูกพิมพ์ภาพถ่ายใบหน้าเด็ก โดยที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา พื้นผิว ลักษณะรูปร่างรูปทรง พื้นที่ว่าง และน้ำหนักของภาพให้เกิดความน่าสนใจ ถ่ายทอดโดยการศึกษาการปะติดกระดาษในรูปแบบต่างๆ ให้เกิดการทับซ้อน โดยศึกษาวิธีการ และรูปแบบจากศิลปินต่างๆ ดังนี้ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) แฟรงก์ สเตลลา (Frank Stella) แอนเนเกรท โซลทาว (Annegret Soltau) และกมลพันธุ์ โชติวิชัย ศึกษาความสัมพันธ์กันในการถ่ายทอดการสร้างสรรค์โดยมีรูปแบบการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่รุนแรง ความวิตกกังวล และแสดงภาพลักษณะที่ชัดเจน เป็นข้อมูลที่น่าไปสู่การสังเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบและเทคนิคต่างๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยมีแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นลักษณะเฉพาะตน

ด้านเทคนิค แสดงออกโดยใช้เทคนิคคอลลาจ (Collage) จากกระดาษที่พิมพ์ภาพถ่ายใบหน้าเด็กด้วยเทคนิคการพิมพ์แบบดิจิตอลปริ้น (Digital Print) โดยมีอิริยาบถหรือท่าทางในมุมต่างๆ ของใบหน้า จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการทำลายรูปภาพดังกล่าวด้วยวิธีการต่าง เช่น การสาธิต การขยำ การฉีก การใช้วัสดุอื่นในการทำลาย ให้ภาพเกิดความเสียหายรุนแรง เมื่อกระบวนการทำลายภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำเศษส่วนต่างๆ ของภาพมาประกอบสร้างเป็นชิ้นงานอีกครั้ง โดยการปะติดด้วยการซึ่งการประกอบติดกันมีทั้งการประกบทับซ้อนผิวด้านหนึ่งเดิม การปิดกระดาษ การซ้อนทับให้เกิดความเหลื่อมล้ำหลายชั้นภายในภาพ ทำให้ภาพเกิดมิติด้วยน้ำหนักของสีกระดาษและขนาดกระดาษที่ถูกฉีกเป็นชิ้นเล็กใหญ่ต่างกันไป

1.2 การสร้างภาพร่าง

การสร้างภาพร่างเกิดจากการทดลองนำภาพถ่ายใบหน้ามาทดลองฉีก ทำลาย และนำมาปะติดรวมกันอีกครั้ง ในการประกอบสร้างได้ทดลองจัดวางโครงสร้างรูปร่าง รูปทรงในหลายรูปแบบ แล้ววิเคราะห์ในเบื้องต้น เกี่ยวกับรูปร่างและรูปทรงซึ่งสื่อแสดงออกในด้านอารมณ์ ความรู้สึกถึงความรุนแรง ความอิสระ แปรกตา และน่าสนใจ ซึ่งการทดลองสร้างภาพร่างจะใช้ในการนำมากำหนดโครงสร้างหลักของรูปทรง และน้ำหนักในผลงานจริง

1.3 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

นำแบบร่างที่ผ่านการพิจารณา และนำคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้กำหนดโครงสร้างหลักของรูปทรงในผลงาน เนื่องจากการฉีก การทำลายด้วยวิธีการต่างๆ นั้นเป็นอิสระ จึงไม่สามารถกำหนดรายละเอียดให้ชัดเจนตรงตามแบบร่างได้ แต่สามารถใช้กำหนดโครงสร้างรูปร่าง รูปทรง และน้ำหนักของผลงาน ในขั้นตอนกระบวนการประกอบรวมภาพโดยคำนึงถึงจังหวะการจัดวางน้ำหนัก และขนาดของชิ้นส่วนกระดาษให้เป็นอย่างดีเหมาะสมตามต้องการ

1.3.1 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เตรียมภาพถ่ายใบหน้าเด็กปรับไฟล์ภาพให้มีความละเอียดสูง พิมพ์ออกมาด้วยเทคนิคดิจิตอลปรินต์ ตามขนาดที่ต้องการ ซึ่งมีภาพถ่ายใบหน้าหลายลักษณะ

1.3.2 การสร้างภาพผลงาน ประกอบด้วย 2 กระบวนการ คือกระบวนการทำลายภาพด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งการสาดสี การฉีก ขยำ ให้เกิดความเสียหาย จากนั้นนำเศษชิ้นส่วนของภาพที่ถูกทำลายมาปะติด ประกอบสร้างเข้าด้วยกัน มีการติดให้ผิดจากตำแหน่งเดิม การวางให้เหลื่อมล้ำทับซ้อนกันหลายชั้น การบิดกระดาษให้บิดงอ ม้วนผิดรูปไปจากเดิม โดยคำนึงถึงโครงสร้างของรูปทรง และจัดวางน้ำหนักให้เหมาะสมตามต้องการ

1.3.3 การวิเคราะห์ผลงาน การศึกษาหาความแตกต่าง และความสัมพันธ์กันในรายละเอียดย่อย ขององค์ประกอบของผลงาน เพื่อที่จะตรวจสอบการแสดงออกด้านเนื้อหา รูปแบบ และเทคนิควิธีการ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลงานขั้นต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ทักษะที่ใช้ในการสร้างสรรค์

จากรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ชุดนี้ซึ่งมีข้อมูลพื้นฐานการแสดงออกเพื่อสื่อให้รับรู้ถึงความรุนแรงของการทารุณกรรม ซึ่งมีลักษณะของทัศนธาตุที่หลากหลายประกอบกันอยู่ ดังต่อไปนี้

2.1 เส้น (line) ที่เกิดจากการถูกฉีกของกระดาษ และการประกอบรวมกันของขอบและน้ำหนักในภาพที่ถูกตัดต่อทำให้เกิดเส้นที่กระจัดกระจายไม่เป็นทิศทางเดียวกัน เนื่องจากต้องการให้รู้สึกถึงการถูกทำลายรุนแรง

2.2 รูปทรง (Form) ใช้รูปทรงใบหน้าของเด็ก กับรูปทรงนามธรรมที่เกิดจากการปะติดรวมกันของภาพ โดยออกแบบให้มีความสัมพันธ์และขัดแย้งกัน คือรูปทรงใบหน้าจะถูกฉีกแยกออกจากกันเป็นชิ้นส่วนขนาดต่างๆ กระจัดกระจาย ถูกสลายจากรูปทรงเดิมกลายมาสู่รูปทรงนามธรรมที่เกิดจากการปะติดประกอบสร้างรวมกันอีกครั้ง รูปทรงนามธรรมเกิดความขัดแย้งกับรูปทรงใบหน้าคือเป็นรูปทรงอิสระไม่เป็นรูปร่างของสิ่งใดเลย

2.3 น้ำหนัก (Tone) ใช้น้ำหนักสีโทนเดียว เนื่องจากไม่รบกวนรูปทรง เน้นการแสดงออกทางเทคนิควิธีการฉีก การปะติด ให้เด่นชัด และยังช่วยสื่อให้เกิดการรับรู้การแสดงออกอารมณ์ทางด้านลบมากขึ้น

2.4 พื้นที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่พื้นที่ว่างรอบรูป และพื้นที่ว่างภายในรูป พื้นที่ว่างภายในรูปช่วยแสดงความรู้สึกของอากาศที่ล้อมรอบรูปทรง พื้นที่ว่างเป็นสิ่งที่ช่วยเน้นให้รูปแสดงอารมณ์การถูกทำลาย ความไม่มั่นคงให้เด่นชัดขึ้น

2.5 สี (Colour) สีส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการทำลายผลงานด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ ซึ่งจะเป็นสีที่เป็นแม่สีที่แสดงค่าสีที่ชัดเจนรุนแรง เกิดความขัดแย้งกับค่าน้ำหนักของภาพที่เป็นโทนสีเดียว ร่องรอยที่เกิดจากสีมาติดต่อกันแทรกอยู่ในผลงานนั้นก่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่น่าเบื่อ

2.6 พื้นผิว (Texture) เกิดจากร่องรอยการฉีกขาด ร่องรอยการขยำกระดาษ และการปะติดรวมกันด้วยลักษณะบิดงอของรูปทรงกระดาษ เกิดพื้นผิวที่มีความขรุขระอิสระไร้ทิศทางที่แน่นอน ความไม่เรียบดังกล่าวก่อให้เกิดจินตนาการรู้สึกถึงความดิบหยาบ ความป่าเถื่อน รุนแรง

3. ขั้นตอนดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงาน ก่อนผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เป็นการศึกษาค้นคว้าและทดลองสร้างสรรค์รูปแบบและเนื้อหาทางความคิด ผลงานเป็นผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ ที่เน้นการแสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็ก ซึ่งผลงานแต่ละชิ้นมีลักษณะสอดคล้องกันโดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องซึ่งข้าพเจ้าได้ปรับปรุงแก้ไขตามลำดับและได้นำมาปรับใช้ในผลงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

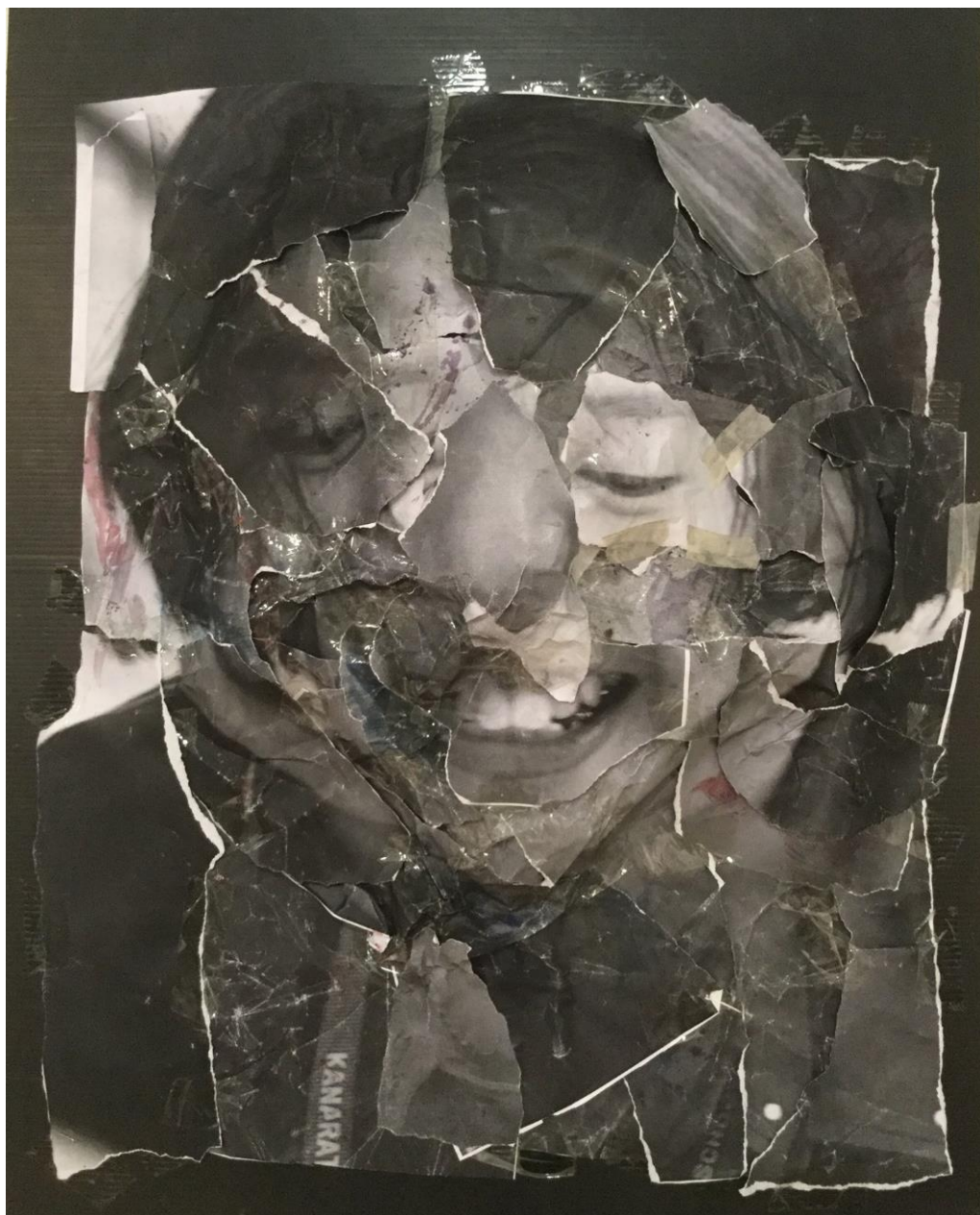
ภาพที่ 10 ผลงานก่อนนิทรรศน์ ชั้นที่ 1

เทคนิค Collage

ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

ปี 2559

ภาพที่ 11 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

เทคนิค Collage

ขนาด 70 x 50 เซนติเมตร

ปี 2559

ภาพที่ 12 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

เทคนิค Collage

ขนาด 180 x 120 เซนติเมตร

ปี 2559

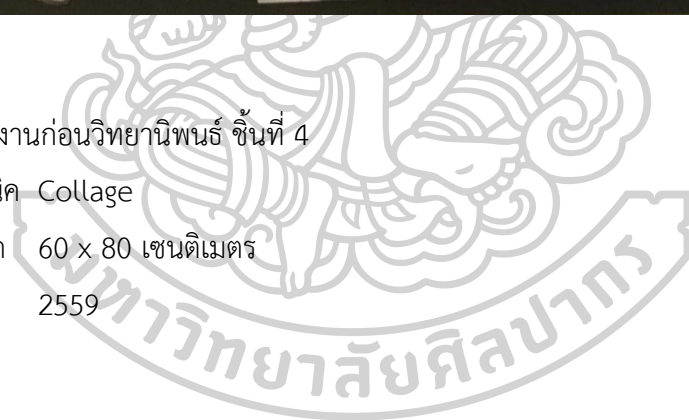

ภาพที่ 13 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

เทคนิค Collage

ขนาด 60 x 80 เซนติเมตร

ปี 2559

ภาพที่ 14 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

เทคนิค Collage

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

ปี 2559

ภาพที่ 15 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

เทคนิค Collage

ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร

ปี 2559

ภาพที่ 16 ผลงานก่อนนิตยสารนิพนธ์ ชั้นที่ 7

เทคนิค Collage

ขนาด 250 x 200 เซนติเมตร

ปี 2559

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงาน	แนวคิด/ เนื้อหา	รูปแบบ/ เทคนิค	จุดเด่น	จุดด้อย	ปัญหา และ อุปสรรค	แนว ทางการ แก้ไขปัญหา
ชั้นที่ 1. 	ผลงาน สะท้อนถึง ความ เจ็บปวด ความ รุนแรงของ การทารุณ กรรมเด็ก เมื่อเกิดขึ้น แล้วยากที่ จะเยียวยา รักษาให้ กลับเป็น เหมือนเดิม ได้	ผลงาน ภาพพิมพ์ เทคนิค ผสมโดย ผ่านการนำ ภาพพิมพ์ ใบหน้าเด็ก ฉีกให้ขาด ออก ขยำ ทำลาย ภาพแล้ว นำมาปะ ติดเข้ากัน อีกครั้ง	การปะติด ทับซ้อนกัน ของภาพที่ ฉีกขาด ก่อให้เกิด รูปทรงที่มี ความ น่าสนใจ สามารถ สะท้อน ความรู้สึก รุนแรงตาม ต้องการได้ อีกครั้ง	- เลือกใช้ ภาพที่มีพื้น หลัง น้ำหนัก อ่อนไม่ ส่งผลต่อ ความรู้สึก ด้านลบ น้อยเกินไป - มิติและ ความ ซับซ้อนใน ภาพน้อย เกินไป	กระดาษที่ เลือกใช้มี ผิวที่มันทำ ให้สะท้อน แสง ก่อให้เกิด การ รบกวน สายตา เวลาชม ผลงาน	- เลือกใช้ กระดาษที่ เหมาะสมไม่ สะท้อนแสง - เพิ่มมิติ ด้วยการทำ ให้มี ความ นูนในผลงาน มากขึ้น
ชั้นที่ 2. 	ผลงาน สะท้อนถึง ความ เจ็บปวด ความ รุนแรงของ การทารุณ กรรมเด็ก เมื่อเกิดขึ้น แล้วยากที่ จะเยียวยา รักษาให้ กลับเป็น เหมือนเดิม ได้	ผลงานเพิ่ม ความนูน ด้วยการใช้ กระดาษ หนุนด้าน โนโน บางส่วนของ ภาพ ใบหน้า จากนั้นติด ภาพทับ ซ้อนด้วย น้ำหนักที่ ต่างกัน	การเลือกใช้ ภาพใน แนวตั้งให้ ความรู้สึก ถึงความ เป็นบุคคล ได้มากกว่า ภาพใน แนวนอน	ร่องรอย การฉีกแล้ว ติดใหม่มี ความซ้ำ ผลงานขาด ความ น่าสนใจ	ความนูน ของ ผลงานสูง เกินไป ความ ซ้ำ ความ ซ้ำซ้อนที่ ทำให้เกิด ร่องรอยที่ น่าสนใจ	เลือกใช้ วิธีการ ทำลายภาพ ให้มี ความ หลากหลาย มากขึ้น เพื่อให้เกิด ร่องรอยที่ น่าสนใจ

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ (ต่อ)

ผลงาน	แนวคิด/ เนื้อหา	รูปแบบ/ เทคนิค	จุดเด่น	จุดด้อย	ปัญหา และ อุปสรรค	แนว ทางการ แก้ไข ปัญหา
ชั้นที่ 3. 	ผลงานสะท้อน ถึง ความ เจ็บปวด ความรุนแรง ของการทารุณ กรรมเด็กเมื่อ เกิดขึ้นแล้ว ยากที่จะ เยียวยารักษา ให้กลับเป็น เหมือนเดิมได้	เพิ่มการ เลือกใช้ กระดาษ บางชิ้นส่วน มีสีบ้างแต่ โดยรวม ยังคง น้ำหนัก ขาว-ดำ ให้ มีความนูน ของชิ้นส่วน กระดาษ บางจุด	ร่องรอยการ ฉีกขาด การ ทำลายด้วย การสาธิต และสี ทำ ให้ภาพ น่าสนใจ มากขึ้น	ความ หลากหลาย และความ ซับซ้อนใน ผลงานน้อย เกินไป	การเลือก ให้บาง ชิ้นส่วนใน ภาพ โดยเฉพาะ บริเวณที่ เป็นอวัยวะ บนใบหน้า มีความนูน หรือมีสีสัน ทำให้ภาพ ดูตลก มากกว่า ความรู้สึก รุนแรง	เลือกใช้ วัสดุอื่น ร่วมกับ การปะติด เพื่อเพิ่ม ความ น่าสนใจ และระวัง การ ประกอบ รวมกัน ของภาพ ให้ ความรู้สึก ที่ไม่รุนแรง
ชั้นที่ 4. 	ผลงานสะท้อน ถึง ความ เจ็บปวด ความรุนแรง ของการทารุณ กรรมเด็กเมื่อ เกิดขึ้นแล้ว ยากที่จะ เยียวยารักษา ให้กลับเป็น เหมือนเดิมได้	เพิ่มวิธีการ ฉีกให้มี ชิ้นส่วนที่ เล็กใหญ่ หลากหลาย ชิ้น เลือกใช้ วิธีปะติด โดยไม่ต้องมี ความนูน	การทำลาย โดยการฉีก กระดาษให้ มีชิ้นส่วน เล็กและ หลากหลาย ทำให้ ผลงานเกิด ความรู้สึก รุนแรงมาก ขึ้น	ภาพมีขนาด เล็กเกินไป และถูก จำกัดด้วย กรอบภาพ	กรอบ รองรับ ภาพทำให้ ความรู้สึก ในภาพถูก จำกัด	ไม่ต้องมี กรอบ รองรับ ภาพและ ขยาย ผลงานให้ ชิ้นใหญ่ มากขึ้น

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ (ต่อ)

ผลงาน	แนวคิด/เนื้อหา	รูปแบบ/ เทคนิค	จุดเด่น	จุดด้อย	ปัญหา และ อุปสรรค	แนว ทางการ แก้ไขปัญหา
ชั้นที่ 5. 	ผลงานสะท้อน ถึงความเจ็บปวด ความรุนแรงของ การทารุณกรรม เด็กเมื่อเกิดขึ้น แล้วยากที่จะ เยียวยารักษาให้ กลับเป็น เหมือนเดิมได้	เพิ่มวิธีการฉีกให้ มีชิ้นส่วนที่เล็ก ใหญ่หลากหลาย ชิ้น และนำวัสดุ ผ้าขาวบางมา ประกอบใน ผลงาน	เลือกภาพที่ น่าสนใจทำ ให้สะท้อน อารมณ์ ความรู้สึกใน ภาพได้ดี	ภาพมี ขนาดเล็ก เกินไป และถูก จำกัดด้วย กรอบภาพ	มีภาพ บางส่วน การพิมพ์ ภาพ คุณภาพ ต่ำทำให้ ภาพไม่ ชัดเจน และกรอบ รองรับ ภาพทำให้ ความรู้สึก ในภาพถูก จำกัด	ไม่ต้องมี กรอบรองรับ ภาพและ ขยายผลงาน ให้ชิ้นใหญ่ มากขึ้น เลือกใช้ภาพ ที่มีความ ละเอียดสูง
ชั้นที่ 6. 	ผลงานสะท้อน ถึงความเจ็บปวด ความรุนแรงของ การทารุณกรรม เด็กเมื่อเกิดขึ้น แล้วยากที่จะ เยียวยารักษาให้ กลับเป็น เหมือนเดิมได้	เลือกใช้กระดาษ ที่มีความ หลากหลายของ น้ำหนักมากขึ้น เพิ่มวิธีการ ทำลายภาพโดย ใช้สีและสารเคมี บางตัวทำให้เกิด ร่องรอยแตกต่าง กันรวมถึงวิธีการ ฉีกทำให้เกิด ร่องรอยบริเวณ ขอบกระดาษ	ความ ซับซ้อนใน การฉีกขาด เป็นชิ้นส่วน เล็กใหญ่และ ร่องรอยการ ฉีกที่บริเวณ ขอบกระดาษ ขเพราะช่วย ลดพื้นที่ว่าง ในน้ำหนัก เดียวกันของ ผลงานที่ ใหญ่ขึ้น	การปะติด รวมกัน สร้างให้ รูปทรงมี อิสระน้อย เกินไป	การดาษที่ พิมพ์ภาพ บางเกินไป ทำให้การ ฉีกเกิด ร่องรอยได้ ยาก	เลือกใช้ กระดาษพิมพ์ ภาพที่หนา ขึ้นและเพิ่ม ให้รูปทรงมี อิสระมาก ขึ้น

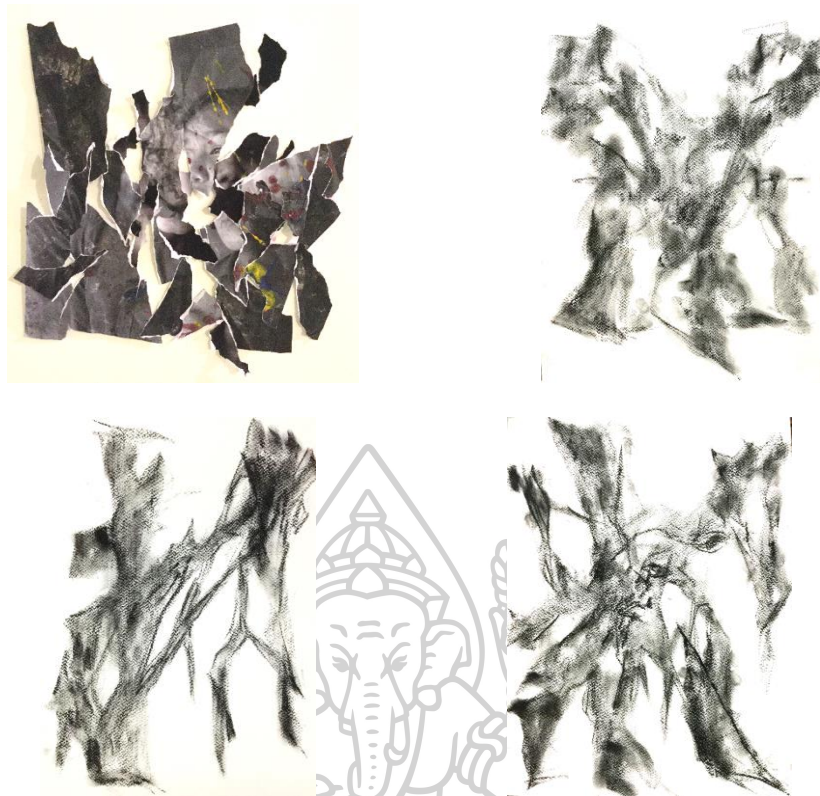
ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ (ต่อ)

ผลงาน	แนวคิด/ เนื้อหา	รูปแบบ/ เทคนิค	จุดเด่น	จุดด้อย	ปัญหาและ อุปสรรค	แนว ทางการ แก้ไข ปัญหา
ชั้นที่ 7. 	ผลงาน สะท้อนถึง ความ เจ็บปวด ความ รุนแรงของ การทารุณ กรรมเด็ก เมื่อเกิดขึ้น แล้วยากที่ จะเยียวยา รักษาให้ กลับเป็น เหมือนเดิม ได้	เพิ่มวิธีการ ประดิษฐ์มี ความ ซับซ้อน มากขึ้น เช่นการ ซ้อนทับ การสานกัน ในบางส่วน	น้ำหนักใน ผลงานที่ รายละเอียด ความ ซับซ้อน และการเพิ่ม พื้นที่ว่างใน ผลงานทำให้ รูปทรงมี อีสระเพิ่ม ความรู้สึกฉีก ขาดรุนแรง	ผลงานมี ความ เรียบแบน เกินไป	การเพิ่ม พื้นที่ว่างใน งานทำ ให้ผลงานมี ความ เปราะบาง มากขึ้น	เพิ่มความ แข็งแรง บริเวณที่มี ความ เปราะบาง ของการต่อ กระจาดฯ ติดตั้งให้ ผลงานห่าง จากพื้นหลัง ที่รองรับ เล็กน้อย

4. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ผ่านกระบวนการทดลองและสังเคราะห์เป็นความคิดรวบยอด บวกกับความคิดและจินตนาการที่ต้องการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทารุณกรรมเด็ก ข้าพเจ้ามีการปฏิบัติชิ้นงานตามขั้นตอนดังนี้

4.1 การทำภาพร่าง การทำภาพร่างเพื่อหาลักษณะการจัดวางรูปทรงและพื้นที่ว่าง ให้เกิดความเหมาะสมตามหลักการทางศิลปะ โดยใช้หลักการทัศนธาตุทางศิลปะมาช่วยในการออกแบบภาพร่างให้ลงตัวและสมบูรณ์

ภาพที่ 17 ภาพขั้นตอนการสร้างแบบร่างของผลงานชิ้นที่ 1 2 3 4

4.2 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์

ภาพที่ 18 ภาพขั้นตอนการเตรียมวัสดุอุปกรณ์

4.3 ขั้นตอนการทำลายภาพ การทำลายเป็นกระบวนการสำคัญเป็นกระบวนการแสดงออกตามแนวคิดที่เน้นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกและสื่อเกี่ยวกับการกระทำรุนแรงจนเกิดความเสียหายด้วยวิธีการต่างๆ

ภาพที่ 19 ภาพขั้นตอนการทำลายให้ภาพเกิดความเสียหาย

4.4 ขั้นตอนการประกอบสร้าง การปะติดเป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่ต้องการสื่อให้ตรงกับแนวคิดเกี่ยวกับการให้การรักษาเยียวยาหลังจากถูกกระทำรุนแรงแต่ผลที่ออกมาไม่สามารถเป็นเหมือนเดิมหรือกลับมาสู่สภาพปกตินั้นเป็นเรื่องที่ยาก

ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการปะติดเพื่อประกอบสร้างเป็นภาพผลงาน

ภาพที่ 21 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ภาพที่ไม่เหมือนเดิม หมายเลข 1

เทคนิค Collage

ขนาด 200 x 180 เซนติเมตร

ปี 2560

ภาพที่ 22 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ภาพที่ไม่เหมือนเดิม หมายเลข 2

เทคนิค Collage

ขนาด 400 x 300 เซนติเมตร

ปี 2560

ภาพที่ 23 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ภาพที่ไม่เหมือนเดิม หมายเลข 3

เทคนิค Collage

ขนาด 400 x 300 เซนติเมตร

ปี 2560

ภาพที่ 24 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ภาพที่ไม่เหมือนเดิม หมายเลข 4

เทคนิค Collage

ขนาด 400 x 300 เซนติเมตร

ปี 2560

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน

การดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” แบ่งการวิเคราะห์ผลงานเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานก่อนผลงานวิทยานิพนธ์และช่วงการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลงานช่วงการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์นี้สร้างสรรค์ขึ้นโดยใช้ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์แบบต่อเนื่อง จากแรงบันดาลใจ ข้อมูล ผ่านการสรุป สังเคราะห์ ถ่ายทอดออกมาเป็นแนวคิด รูปแบบ และเทคนิควิธีการ นำไปปฏิบัติเป็นผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ จำนวน 7 ชิ้น เพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบ และนำไปปรับปรุงในการนำไปปฏิบัติงานในหัวข้อวิทยานิพนธ์ต่อไป

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน วัยเด็กเป็นช่วงวัยที่สดใสไร้เดียงสา ยังไม่พร้อมต่อการเผชิญและแก้ปัญหาเองโดยลำพัง สิ่งที่ควรปฏิบัติกับช่วงวัยนี้คือการปกป้องดูแลให้เด็กได้รู้จักเรียนรู้ และค่อยๆ แข็งแกร่งขึ้นสมกับวัยของตน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม คือ เด็กตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในหลายๆรูปแบบ ทั้งการถูกทารุณกรรมทางเพศ การถูกทุบตีทำร้ายร่างกาย การถูกทอดทิ้ง เหล่านี้คือปัญหาสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน แต่เรากลับพบกับความเป็นจริงที่ว่า ปัญหาทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เด็กที่ถูกทารุณกรรม เมื่อความรุนแรงได้ถูกกระทำไปแล้วนั้นทางออกคือการเยียวยารักษา แต่การกลับคืนสภาพปกติ หรือเหมือนเดิมนั้นเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะบาดแผลทางด้านจิตใจ ซึ่งเป็นปัญหาต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป สะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่อ่อนแอลง ผู้คนในสังคมขาดคุณธรรมจริยธรรมในมนโสนานี้มากขึ้น ข้าพเจ้าต้องการกระตุ้นให้ผู้คนในสังคมตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น และมีสำนึกในคุณธรรม จริยธรรมที่ควรจะมีและปฏิบัติ เพื่อให้สังคมของเราน่าอยู่มากขึ้น

รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการสร้างสรรค์ถ่ายทอดเป็นผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ เกิดจากการคอลลาจ (Collage) กระดาษที่ถูกพิมพ์ภาพใบหน้าเด็ก โดยที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา พื้นผิว ลักษณะรูปร่างรูปทรง พื้นผิวว่าง และน้ำหนักของภาพให้เกิดความน่าสนใจ ถ่ายทอดโดยการ นำภาพของเด็กที่ถูกทำลายเสียหาย เช่นการฉีก การขยำหรือการทำลายอื่นๆ แล้วนำภาพมาประกอบรวมกันใหม่อีกครั้ง ให้มีลักษณะผิดเพี้ยนไปจากภาพเดิมด้วยการสลับตำแหน่งส่วนประกอบของภาพ การรวมภาพหลายภาพ การสร้างมิติโดยการซ้อนภาพหลายชั้น เพื่อแสดงถึงความรุนแรงหรือการทารุณกรรมต่อเด็กที่ถูกกระทำ สิ่งที่เกิดขึ้นคือความสูญเสียและความร้ายแรง แม้จะพยายามเยียวยารักษาให้กลับคืน

อย่างไรก็ไม่สามารถเป็นปกติดีเหมือนเดิมได้ ซึ่งวิธีการฉีกและปะติดอีกครั้งนั้นเลือกให้เกิดร่องรอยการฉีกที่ขอบกระดาษอย่างชัดเจน เมื่อนำมาติดเข้าด้วยกันจะเกิดร่องรอยที่น่าสนใจมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีขนาดใหญ่จึงมีปัญหาในการเลือกพื้นที่ติดตั้งผลงานที่เหมาะสมได้ยาก ลักษณะผลงานเป็นการแขวนห้อยติดผนัง ด้วยขนาดที่ใหญ่มากและวัสดุที่ทำจากกระดาษผลงานบางส่วนที่มีช่วงเว้าเนื่องจากพื้นที่ว่างในผลงาน ทำให้ส่วนนั้นมีความเสี่ยงต่อการขาดหลุดของชิ้นงานได้ง่าย

ผลงานบางชิ้นมีการประกอบสร้างหลายส่วนไม่ได้รวมกันเป็นชิ้นเดียว ในการติดตั้งจำเป็นต้องมีต้นแบบในการเป็นแบบเพื่อสะดวกในการมองภาพรวม

แนวทางการพัฒนา ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้สามารถนำชิ้นงานแต่ละชิ้นมาติดตั้งต่อกันเป็นชิ้นรวม และสามารถแยกชิ้นส่วนต่างๆออกจากกันได้แต่ยังสามารถคงไว้ซึ่งแนวความคิดเดิม ในการพัฒนาผลงานสามารถเลือกจัดการกับพื้นที่ในแต่ละขนาดได้ และอาจพัฒนาสู่งานที่มีมิติที่เป็น 3 มิติ โดยเลือกใช้วัสดุกระดาษหรือวัสดุอื่นๆ ที่มีความแข็งแรงมากขึ้นเพื่อให้คงสภาพตามต้องการ

2. วิเคราะห์ผลการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เป็นการวิเคราะห์การสร้างสรรค์แบบต่อเนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูล สรุปเป็นข้อดีข้อเสียต่างๆ และปัญหาอุปสรรคในการสร้างสรรค์ นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” ซึ่งแสดงออกเกี่ยวกับความรุนแรงในเรื่องการทารุณกรรมเด็ก สะท้อนให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ต่อภาพที่พบเห็น อันเป็นรูปแบบเฉพาะตน มีผลงานทั้งสิ้นจำนวน 4 ชิ้นซึ่งได้วิเคราะห์ผลงานตามลำดับดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

แสดงการวิเคราะห์ผลงานด้านลักษณะการจัดองค์ประกอบของภาพชิ้นที่ 1 มีลักษณะรูปทรงรวมกลุ่มก้อน โดยการจัดวางพื้นที่ว่างโดยรอบและพื้นที่ว่างภายในภาพให้ความรู้สึกที่บิดัน โครงสร้างของน้ำหนักโดยรวมมีน้ำหนักมืดที่บดบังภาพสร้างความรู้สึกอึดอัด โครงสร้างและทิศทางของเส้นกระจายกระจาย ตอบสนองต่อความรู้สึกการถูกกระทำที่รุนแรง

ภาพที่ 25 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

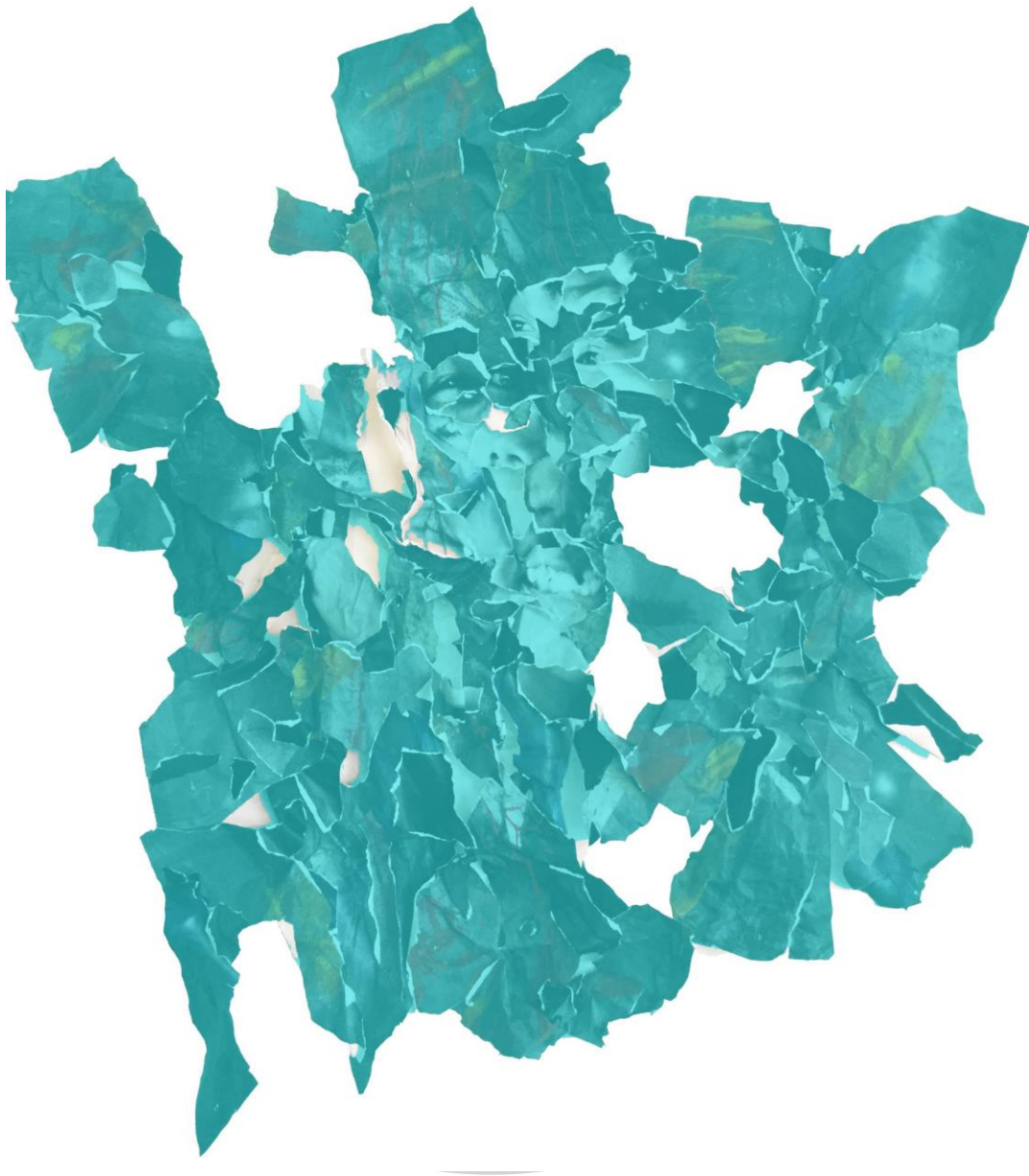
เทคนิค Collage

ขนาด 200 x 180 เซนติเมตร

ปี 2560

ภาพที่ 26 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 27 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 28 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

2.2 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2

ผลงานสร้างสรรค์ขั้นที่ 2 เป็นผลงานที่ผ่านการวิเคราะห์เพิ่มเติมจากผลงาน ขั้นแรก ตรงลักษณะการวางองค์ประกอบของภาพที่จัดวางเป็นกลุ่มก้อนรวมกัน จึงเพิ่มพื้นที่ว่างมากขึ้น ทิศทางของเส้นให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวต่างไปจากผลงานขั้นแรก

ภาพที่ 29 ผลงานวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 2

เทคนิค Collage

ขนาด 400 x 300 เซนติเมตร

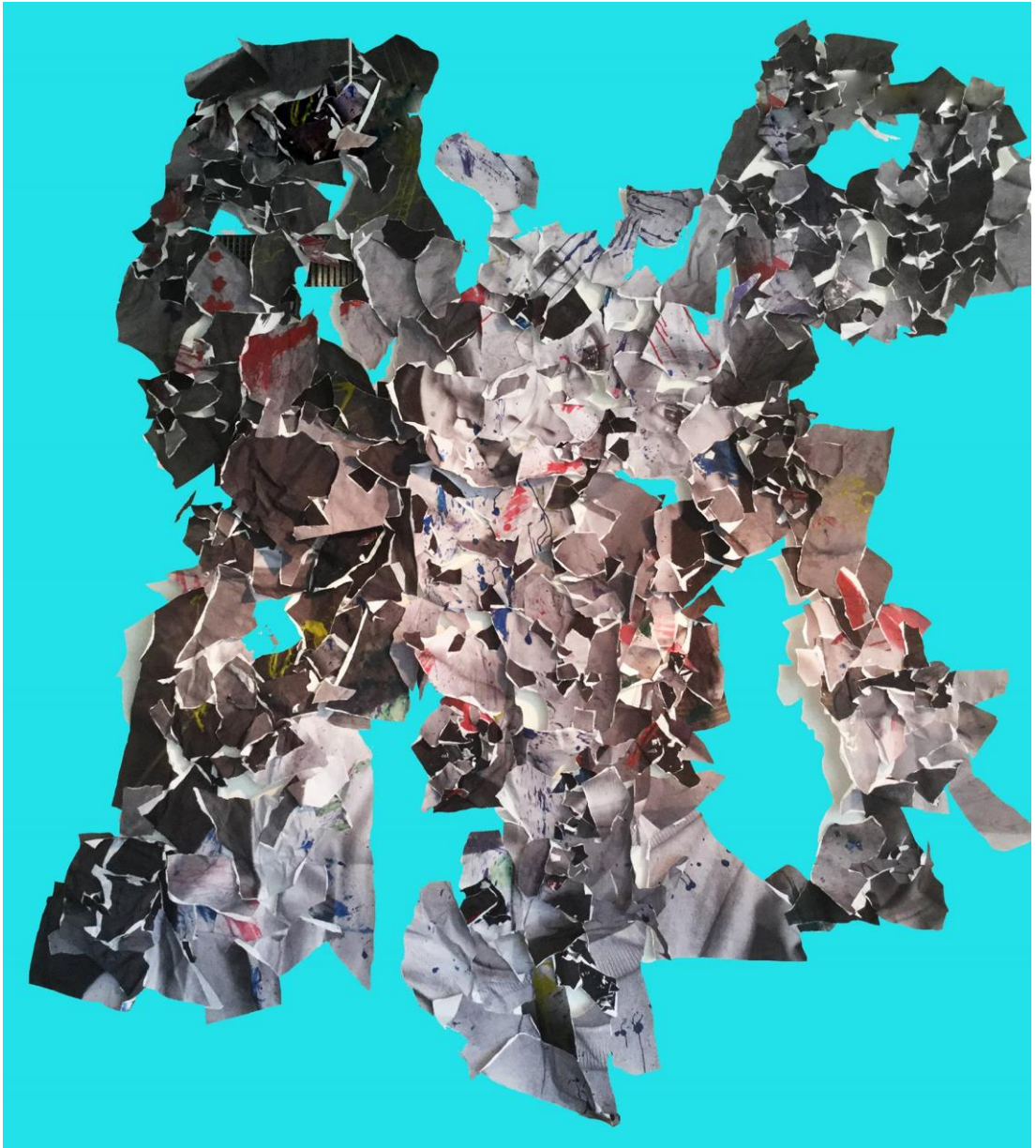
ปี 2560

ภาพที่ 30 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 31 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 32 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

2.3 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ผลงานสร้างสรรค์ชั้นที่ 3 เป็นผลงานที่มีลักษณะของรูปทรงถูกจัดวางไว้ให้อยู่ 2 ฝั่ง ทางซ้ายจะมีขนาดใหญ่กว่าทางขวา ทิศทางของเส้นพุ่งลงด้านล่าง เว้นพื้นที่ว่างบริเวณกลางภาพมากขึ้นให้รู้สึกถึงการถูกฉีกขาดรุนแรง

ภาพที่ 33 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

เทคนิค Collage

ขนาด 400 x 300 เซนติเมตร

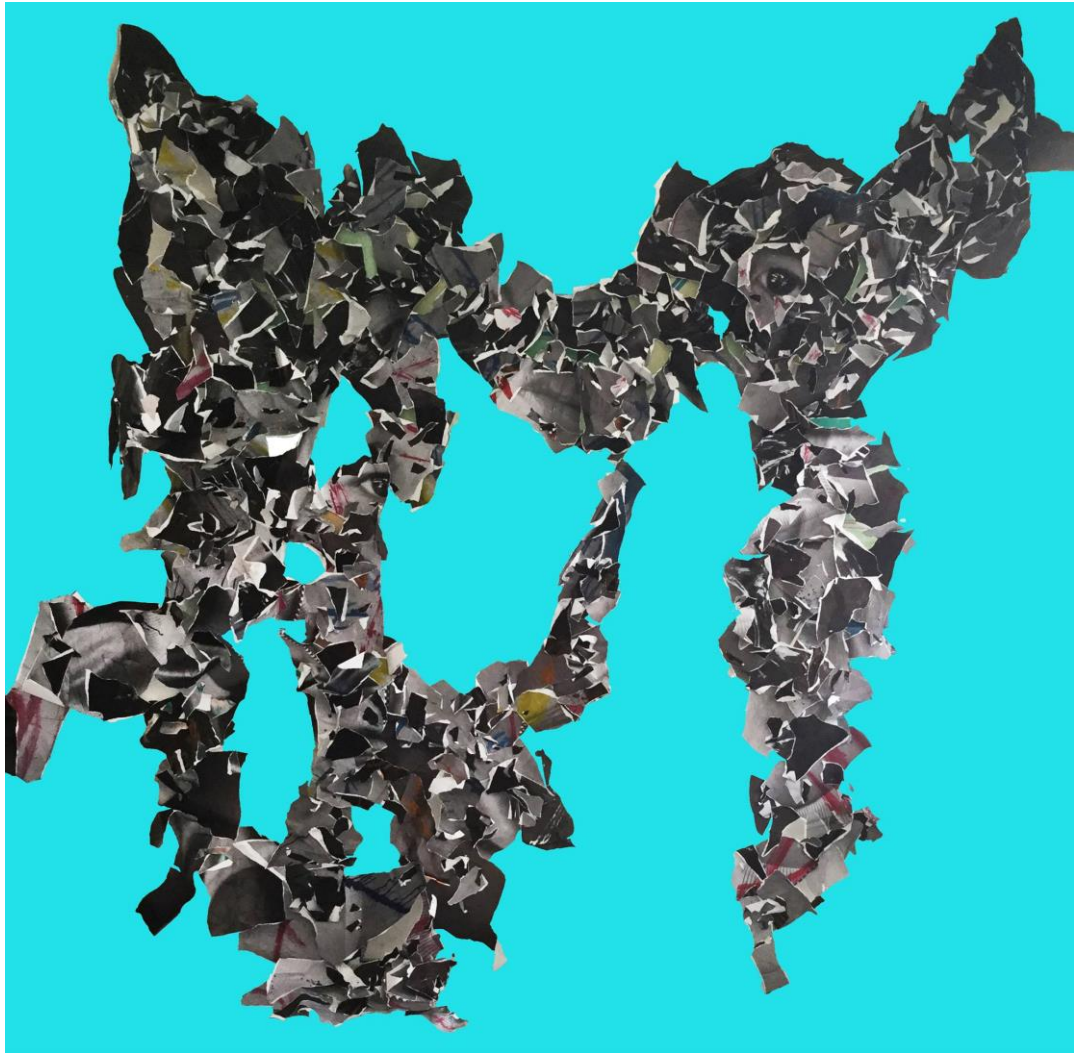
ปี 2560

ภาพที่ 34 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 35 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 36 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

2.4 การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4 ผลงานชิ้นนี้พัฒนาให้รูปทรงกระจายกระจาย เพิ่มพื้นที่ว่าง ในแต่ละส่วนของภาพ ทิศทางของเส้นพุ่งออกจากบริเวณกลางภาพ ให้ความรู้สึกเหมือนถูกดึงรั้งจากรอบด้าน และรู้สึกถึงความรุนแรงมากขึ้น

ภาพที่ 37 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 4

เทคนิค Collage

ขนาด 400 x 300 เซนติเมตร

ปี 2560

ภาพที่ 38 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางของเส้นผลงานวิธานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 39 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 40 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ว่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

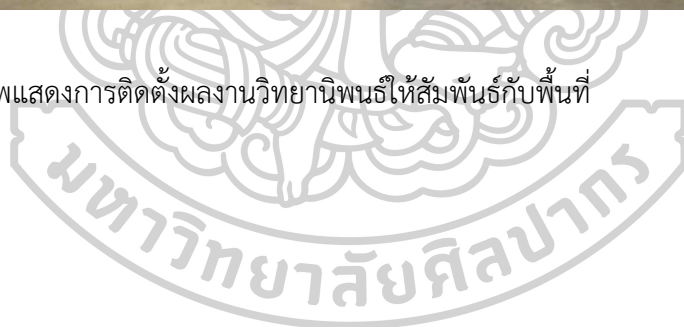
3. การวิเคราะห์การจัดการกับพื้นที่ติดตั้งผลงาน

ในการเลือกใช้พื้นที่ติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จำเป็นต้องใช้พื้นที่ขนาดใหญ่เพื่อช่วยให้ผลงานสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึก สะท้อนความรุนแรง ได้ชัดเจนมากขึ้น

เนื่องจากผลงานในแต่ละชิ้นสามารถตัดต่อเป็นชิ้นส่วนย่อยๆ ได้ จึงสามารถติดตั้งผลงานให้เหมาะสมกับพื้นที่ในลักษณะต่างๆ ได้ เช่น พื้นที่ติดตั้งเป็นพื้นที่กว้างสามารถแยกชิ้นส่วนต่างๆ ออกให้กระจายหรือจัดรูปทรงตามต้องการ และถ้าพื้นที่มีขนาดจำกัด สามารถนำผลงานมาทับซ้อนให้เหมาะสมกับพื้นที่ได้

ภาพที่ 41 ภาพแสดงการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ให้สัมพันธ์กับพื้นที่

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

1. สรุปในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ หัวข้อ “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” มีแนวคิดที่ใช้การแสดงออกด้วยรูปแบบ และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้วิธีการทำลายภาพ และนำกลับมาประกอบรวมกันใหม่ด้วยความเพียรและความมานะอดทน แสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาของการทารุณกรรมเด็ก ผลที่เกิดจากการกระทำรุนแรงเหล่านั้นทำให้เกิดความเสียหาย สร้างร่องรอยบาดแผลทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งการเยียวยารักษาต้องใช้เวลาและความพยายามอย่างมาก แต่เป็นเรื่องยากที่จะให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

การศึกษาได้ทดลองถ่ายทอดเป็นผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ ซึ่งมีรูปแบบเป็นลักษณะการคอลลาจ (Collage) ภาพพิมพ์ใบหน้าเด็ก สร้างสรรค์จำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น มุ่งเน้นการแสดงออกให้เกิดการรับรู้ด้านความรู้สึกสะท้อนอารมณ์เกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้น ส่งผลให้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา แปรเปลี่ยนเป็นการสำนึกในคุณธรรม จริยธรรมที่ควรปฏิบัติต่อกันในสังคม

2. อภิปรายในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ หัวข้อ “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” สามารถจำแนกได้ดังนี้

2.1 จากปัญหาการใช้ความรุนแรงในสังคมในรูปแบบวิธีการต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ทวีความรุนแรงและรูปแบบวิธีการในการกระทำมากขึ้นเรื่อยๆ และจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้ารับรู้จากสังคมใกล้บ้านพบเจอกับปัญหาการมั่วสุมยาเสพติด การใช้อาวุธที่ร้ายแรงอย่างผิดกฎหมาย การตีกันของกลุ่มวัยรุ่น ปัญหาดังกล่าวถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้วเด็กเหล่านี้มักเกิดมาในครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น บ้างได้รับความรุนแรงและการเลี้ยงดูจากครอบครัวอย่างผิดๆ การรับรู้จากข่าวสารต่างๆ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นขาดซึ่งคุณธรรมในจิตใจ สร้างความรู้สึกหดหู่ สะท้อนอารมณ์ ถ้าปัญหาดังกล่าวถูกบันทึกทำให้เบาบางลงได้ ความปลอดภัยของชีวิตก็จะมีเพิ่มขึ้น การใช้ชีวิตอยู่อย่างไร้กังวลต่อปัญหาความรุนแรงจะทำให้การดำเนินชีวิตในสังคมน่าอยู่มากขึ้น

2.2 รูปแบบเป็นผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ มีความการจัดวางองค์ประกอบของรูปทรงที่อิสระ เป็นนามธรรม สามารถนำมาถ่ายทอดผลงานสร้างสรรค์ได้ตรงกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่ต้องการของผู้สร้างสรรค์ เพราะวิทยานิพนธ์ชุดนี้เน้นการแสดงออกให้รับรู้ทางด้านความรู้สึก สะท้อนอารมณ์เกี่ยวกับความรุนแรง

2.3 เทคนิคและวิธีการส่วนสำคัญของผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้คือกระบวนการทำงานที่เป็น การแสดงออกให้สอดคล้องตามแนวความคิด แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนแรกคือกระบวนการ

ทำลายโดยการนำภาพพิมพ์ใบหน้าเด็กมาทำลายให้เกิดความเสียหายด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การฉีก การขยำ การทำให้เป็นสี เป็นต้น ขั้นตอนต่อไปคือ กระบวนการประกอบสร้างการปะติดรวมกันใหม่อีกครั้งของภาพที่ถูกทำลาย ซึ่งกระบวนการทั้งสองแสดงออกเพื่อสื่อถึงแนวความคิดเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมสร้างผลกระทบและความเสียหาย เกิดร่องรอยบาดแผลเมื่อเยียวยารักษาที่ยากที่จะกลับมาเหมือนเดิมได้

ผลที่ได้คือ เกิดลักษณะความน่าสนใจจากพื้นผิวและน้ำหนักในการปะติดกระดาษและองค์ประกอบที่มีโครงสร้างแปลกตา กระบวนการทำงานที่สอดคล้องกับแนวความคิด ทำให้ผลงานมีลักษณะเฉพาะตน ผสานกับรูปทรงและพื้นที่ว่างที่ทำให้เกิดความรู้สึกฉีกขาดรุนแรง สะเทือนอารมณ์ การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ภาพที่ไม่เหมือนเดิม” ศึกษาขั้นตอนการทำงานตามระเบียบ การศึกษาหลักสูตร ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้นำคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับปรุงแก้ไข อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ และได้วิเคราะห์หาข้อดี ข้อด้อย ในผลงานของตนเองและศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

3.1 แรงบันดาลใจจากสภาพปัญหาสังคม และประสบการณ์การรับรู้ปัญหาจากเรื่องใกล้ตัวสามารถนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะได้หลากหลายแง่มุม เพราะสังคมที่อาศัยอยู่ล้วนมีทั้งแง่มุมที่ดีและแง่มุมที่เป็นปัญหาอยู่มากมายขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล

3.2 อิทธิพลทางด้านศิลปกรรมสามารถศึกษาผลงานศิลปะทั้งรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน วิธีการคิด และเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ การศึกษาจากศิลปินหลายท่านเพื่อได้ความรู้ที่หลากหลาย และทำให้รูปแบบผลงานน่าสนใจจากการรวบรวมความรู้ต่างๆ จากศิลปินหลายท่านมาประยุกต์ใช้

3.3 เทคนิควิธีการและกระบวนการทำงานที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ควรมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันกับแนวความคิด ทำให้ผลงานมีความน่าสนใจได้

รายการอ้างอิง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอรพิน วาจา
วัน เดือน ปี เกิด	13 กรกฎาคม พ.ศ. 2523
วุฒิการศึกษา	2541-2544 : ปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต(ศป.บ.) สาขาจิตรกรรม จากมหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี 2552-2554 : หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์นครนายก 2558-2560 : ปริญญาโท ศิลปมหาบัณฑิต (ศล.ม.) สาขาทัศนศิลป์ศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร จ.นครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 82 หมู่ที่ 10 ตำบลบ้านพร้าว อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก รหัสไปรษณีย์ 26110
ผลงานตีพิมพ์	2542 : ร่วมแสดงนิทรรศการผลงานกลุ่มจิตรกรรมรุ่นที่ 7 ณ หอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา 2543 : ร่วมแสดงนิทรรศการผลงานกลุ่ม A GAP (“....”) ณ ห้องศิลปะนิทรรศค คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา : ร่วมแสดงนิทรรศการ “อันเนื่องมาแต่ทฤษฎีศิลป์” คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2544 : ร่วมแสดงนิทรรศการผลงานศิลปกรรมสัญจร กลุ่มรวมมิตรครั้งที่ 2 ณ ห้องศิลปะนิทรรศค คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา : ร่วมแสดงนิทรรศการผลงานในวิชาจิตรกรรมไทยประเพณี ณ ห้องศิลปะนิทรรศค คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา : ร่วมแสดงนิทรรศการผลงานกลุ่ม Mixed มีเอี้ยว ณ ศูนย์กิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา : ร่วมแสดงนิทรรศการผลงานในรายวิชาการศึกษาศาสตร์ส่วนบุคคล ณ ห้องศิลปะนิทรรศค คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2545 : ร่วมแสดงนิทรรศการในโครงการผลงานศิลปะนิพนธ์ ณ ศูนย์การค้าแปซิฟิกปาร์ค ศรีราชา จังหวัดชลบุรี 2560 : ร่วมแสดงนิทรรศการโครงการนิทรรศการวิทยานิพนธ์ (พื้นPlay) ณ หอศิลป์ตึกกลางเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

"Annegret Soltau." <http://www.annegret-soltau.de/>.

"Tag Archives: Feminism."

เกสรดา ศรีพิชญาการ, วารุณี ฟองแก้ว, ประคิด สัจฉายา, พูนทรัพย์ โสภารัตน์, and ประพิมพ์ พุทธิรักษ์. "การ
ทารุณกรรมทางเพศ: กรณีศึกษาในเยาวชนสตรี". พยาบาลสาร พิเศษ (2545): 216-28.

เบญจพร ปัญญาข. การทารุณกรรมทางเพศในเด็ก: การตรวจประเมินและรักษา. กรุงเทพฯ: สยามพีแอนเจ แอส
โซซิเอท, 2543.

———. คู่มือการฝึกอบรมการถามปากคำและสืบพยานเด็ก. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต, 2543.

"กมลพันธุ์ โชติวิชัย." In *pameeblog*.

กระทรวงสาธารณสุขกรมสุขภาพจิต. แผนพัฒนาสุขภาพจิตในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑
(พ.ศ.2545 - 2549). กรุงเทพฯ: สยามอินเสิร์ทมาเก็ตติ้ง, 2544.

"ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย."

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546. กรุงเทพฯ: กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2546.

พุทธวรรณ ชูเชิด. "ผลกระทบด้านจิตใจและความช่วยเหลือที่ต้องการได้รับของผู้หญิงที่ถูกข่มขืน: กรณีศึกษา
โรงพยาบาลศิริราช." ธรรมศาสตร์, 2543.

ภาณุ บุญพิพัฒนาศ. "นักเปลี่ยนความขัดแย้งในจิตใจมนุษย์ : แรงบันดาลใจจากภาพวาดสู่ภาพยนตร์."

<http://www.wurkon.com/full/researchs/francis-bacon/>.

วิชา มหาคุณ, and วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล. ผลกระทบของเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมมาตรการป้องกันและ
แก้ไข: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กที่เคยต้องคดี. กรุงเทพฯ: สมาคมสวัสดิการเด็กในประเทศไทย, 2533.

วิญญู พิมพ์งาม. "ศิลปะสื่อประสม : กรณีศึกษาผลงานของ แฟรงค์ สเตลลา ในช่วง ค.ศ. 1980-1990." 2548.

ศรีเวียง ไพโรจน์กุล. คู่มือทีมสหวิชาชีพ: การทารุณกรรมและทอดทิ้งเด็ก. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา, 2544.

ศลิษา แก้วเหล็ก. "ความเข้มแข็งในการมองโลกของวัยรุ่นหญิงที่ถูกทารุณกรรม." เชียงใหม่, 2547.

สายทิพย์ เจิงที. "การช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546." วารสารวิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ 1 (2556): 149.

สุชีลา ต้นชัยกุล. ข่มขืน: ปัญหาความรุนแรงทางเพศ. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2535.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. คู่มือการฝึกอบรมการถามปากคำและสืบพยานเด็ก. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต, 2543.